

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 241 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์กลุ่ม (Cluster Analysis) ของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ผลการวิเคราะห์แสดงดังตาราง 2 ถึงตาราง 8

ตาราง 2 แสดงอายุและชั้นปีที่กำลังศึกษา แยกตามเพศ

คุณลักษณะ	เพศ						รวม	
	ชาย			หญิง				
	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง		
อายุ	20-21 ปี	9	7.09%	3.73%	6	5.26%	15	6.22%
	22-23 ปี	80	62.99%	33.20%	84	73.68%	164	68.05%
	24-25 ปี	38	29.92%	15.77%	24	21.05%	62	25.73%
	รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	241	100.00%
ชั้นปี	4	44	34.65%	18.26%	48	42.11%	92	38.17%
	5	39	30.71%	16.18%	36	31.58%	75	31.12%
	6	44	34.65%	18.26%	30	26.32%	74	30.71%
	รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	241	100.00%

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 22-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.05 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยในช่วงอายุนี้มีจำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 24-25 ปีมีจำนวนเพศชายมากกว่าเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 4.98 ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในชั้นปีที่ 4 และ 5 มีจำนวนเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนในชั้นปีที่ 6 มีจำนวนเพศชายมากกว่าเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.81 ของกลุ่มตัวอย่าง และร้อยละตามเพศมากกว่าเพศหญิงร้อยละ 8.33

ตาราง 3 แสดงตารางเฉลี่ยภาคการศึกษาลำดับ แยกตามเพศ

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ต่ำสุด	เพศ						รวม	
	ชาย			หญิง			จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง		
2.01 - 2.50	15	11.81%	6.22%	5	4.39%	2.07%	20	8.30%
2.51 - 3.00	31	24.41%	12.86%	29	25.44%	12.03%	60	24.90%
3.01 - 3.50	59	46.46%	24.48%	54	47.37%	22.41%	113	46.89%
3.51 - 4.00	22	17.32%	9.13%	26	22.81%	10.79%	48	19.92%
รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	47.30%	241	100.00%
ค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษาต่ำสุด	3.13			3.21			3.17	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ต่ำสุด	0.42			0.38			0.40	

จากตาราง 3 พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีจำนวนผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดในช่วง 3.01 – 3.50 มากที่สุด และในช่วง 2.01 – 2.50 น้อยที่สุด โดยค่าเฉลี่ยของเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง 0.08 และมีการกระจายของข้อมูลมากกว่าเพศหญิง และใน 2 ช่วงดังกล่าวนี้ เพศชายและเพศหญิงมีจำนวน ร้อยละตามเพศ และร้อยละตามกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกัน

ตาราง 4 แสดงการกระจายตัวของ แยกตามเพศ

การกระจายตัวของ	เพศ						รวม	
	ชาย			หญิง				
	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง		
2.01 - 2.50	5	4.10%	2.18%	5	4.67%	2.18%	10	4.37%
2.51 - 3.00	32	26.23%	13.97%	16	14.95%	6.99%	48	20.96%
3.01 - 3.50	55	45.08%	24.02%	62	57.94%	27.07%	117	51.09%
3.50 - 4.00	30	24.59%	13.10%	24	22.43%	10.48%	54	23.58%
รวม	122	100.00%	53.28%	107	100.00%	46.72%	229	100.00%
ค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ย	3.23			3.26			3.25	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสม	0.37			0.34			0.36	

จากตาราง 4 พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีจำนวนผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.01 – 3.50 มากที่สุด และในช่วง 2.01 – 2.50 น้อยที่สุด โดยค่าเฉลี่ยของเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง 0.03 และมีการกระจายของข้อมูลมากกว่าเพศหญิง ช่วงที่มีกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันมากที่สุดคือ ช่วง 2.51 – 3.00

ตาราง 5 แสดงลำดับการตอบครัวและบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย แยกตามเพศ

คุณสมบัติ	ชาย						หญิง				รวม	
	จำนวน		ร้อยละตามเพศ		ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ	
ลำดับในครอบครัว	บุตรคนโต	37	29.13%	15.35%	49	42.98%	20.33%	86	35.68%			
	บุตรคนกลาง	16	12.60%	6.64%	13	11.40%	5.39%	29	12.03%			
	บุตรคนสุดท้อง	44	34.65%	18.26%	37	32.46%	15.35%	81	33.61%			
	บุตรคนเดียว	30	23.62%	12.45%	15	13.16%	6.22%	45	18.67%			
รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	47.30%	241	100.00%				
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	บิดาและมารดา	57	44.88%	23.65%	45	39.47%	18.67%	102	42.32%			
	เฉพาะบิดา	0	0.00%	0.00%	2	1.75%	0.83%	2	0.83%			
	เฉพาะมารดา	0	0.00%	0.00%	2	1.75%	0.83%	2	0.83%			
	ญาติพี่น้อง	5	3.94%	2.07%	10	8.77%	4.15%	15	6.22%			
	เพื่อน	29	22.83%	12.03%	36	31.58%	14.94%	65	26.97%			
	คนเดียว	36	28.35%	14.94%	19	16.67%	7.88%	55	22.82%			
รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	47.30%	241	100.00%				

จากตาราง 5 พบว่า ในเพศชายมีจำนวนบุตรคนสุดท้องมากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.65 ของเพศชายทั้งหมด ส่วนในเพศหญิงมีจำนวนบุตรคนโตมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 42.98 ของเพศหญิงทั้งหมด ส่วนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวนบุตรคนโตมากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 35.68 ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนบุตรคนกลางนั้นมีจำนวนน้อยที่สุดทั้งในเพศชายและเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 12.60 และ 11.40 ของร้อยละตามเพศ ตามลำดับ เพศชายที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดามีจำนวนมากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 44.88 ของเพศชายทั้งหมด รองลงมาอาศัยอยู่คนเดียวและเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 28.35 และ 22.83 ของเพศชายทั้งหมด ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดามีจำนวนมากที่สุดเช่นกัน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47 ของเพศหญิงทั้งหมด แต่เพศหญิงอาศัยอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่คนเดียว คิดเป็นร้อยละ 31.58 และ 16.67 ของเพศหญิงทั้งหมด ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนเพื่อนสนิทแยกตามเพศ

จำนวนเพื่อนสนิท	ชาย				หญิง				รวม	
	จำนวน		ร้อยละตามเพศ		จำนวน		ร้อยละตามเพศ		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง				
0 - 3 คน	33	25.98%	13.69%	28	24.56%	11.62%	61	25.31%		
4 - 7 คน	61	48.03%	25.31%	56	49.12%	23.24%	117	48.55%		
8 คนขึ้นไป	33	25.98%	13.69%	30	26.32%	12.45%	63	26.14%		
รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	47.30%	241	100.00%		
ค่าเฉลี่ย	6.15		6.24		6.19		6.19			
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.38		5.41		4.88		4.88			

จากตาราง 6 พบว่า จำนวนเพื่อนสนิทของเพศชายและหญิงมีร้อยละตามเพศที่ใกล้เคียงกัน ในทุกช่วงและใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วย โดย จำนวนเพื่อนสนิท 4 – 7 คนมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 48.55 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนค่าเฉลี่ยนั้นเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย 0.09 คนและมีการกระจายของข้อมูลมากกว่าเพศชาย

ตาราง 7 แสดงประวัติการทำงานพิเศษมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา แยกตามเพศ

ประวัติการทำงานพิเศษ/ มีรายได้เสริม ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	เพศ						รวม	
	ชาย			หญิง			จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง		
มีประวัติ	9	7.09%	3.73%	2	1.75%	0.83%	11	4.56%
ไม่มีประวัติ	118	92.91%	48.96%	112	98.25%	46.47%	230	95.44%
รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	47.30%	241	100.00%

จากตาราง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่มีประวัติการทำงานพิเศษมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา สำหรับผู้ที่มีประวัติมีมากกว่าเพศหญิง จำนวน 7 คน และร้อยละตามเพศมากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 5.34

ตาราง 8 แสดงข้อมูลด้านกิจกรรม แยกตามเพศ

ข้อมูลด้านกิจกรรม	เพศ						รวม	
	ชาย			หญิง			จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง		
เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น การจัดการสโมสรนักศึกษา หน่วยงาน ชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) สัมผัสเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม)	84	66.14%	34.85%	72	63.16%	29.88%	156	64.73%
	43	33.86%	17.84%	42	36.84%	17.43%	85	35.27%
รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	47.30%	241	100.00%
	114	89.76%	47.30%	99	86.84%	41.08%	213	88.38%
	13	10.24%	5.39%	15	13.16%	6.22%	28	11.62%
รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	47.30%	241	100.00%

ตาราง 9 แสดงผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยด้านผู้ทรงประสิทธิภาพเชิง แยกตามเพศ

ผลกระทบเชิงลบ	เพศ						รวม
	ชาย			หญิง			
	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละตามเพศ	ร้อยละตามกลุ่มตัวอย่าง	
เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยด้านผู้ทรงประสิทธิภาพเชิง	26	20.47%	10.79%	29	25.44%	12.03%	55
ไม่เคยเรียนรู้	101	79.53%	41.91%	85	74.56%	35.27%	186
รวม	127	100.00%	52.70%	114	100.00%	47.30%	241

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยด้านผู้ทรงประสิทธิภาพเชิง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 77.18 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยเพศหญิงมีผู้ที่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยด้านผู้ทรงประสิทธิภาพเชิงมากกว่าเพศชาย 3 คน และร้อยละตามเพศมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 4.97

ตาราง 10 แสดงสภาพภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดาและอาชีพของมารดา

คุณลักษณะ		จำนวน	ร้อยละ
สภาพภาพของบิดา/มารดา	อยู่ด้วยกัน	211	87.55%
	แยกกันอยู่	15	6.22%
	บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	15	6.22%
	รวม	241	100.00%
อาชีพของบิดา	ข้าราชการ	123	51.04%
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	3.73%
	พนักงานบริษัทเอกชน	14	5.81%
	ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	60	24.90%
	เกษตรกร	6	2.49%
	รับจ้าง	11	4.56%
	พ่อบ้าน/ว่างงาน	4	1.66%
	อื่น ๆ	14	5.81%
	รวม	241	100.00%
อาชีพของมารดา	ข้าราชการ	104	43.15%
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.15%
	พนักงานบริษัทเอกชน	8	3.32%
	ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	26.97%
	เกษตรกร	5	2.07%
	รับจ้าง	14	5.81%
	แม่บ้าน/ว่างงาน	33	13.69%
	อื่น ๆ	2	0.83%
	รวม	241	100.00%

จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากบิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 87.55 อาชีพของบิดาเป็นข้าราชการมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 51.04 รองลงมาเป็นธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90 ส่วนอาชีพของ

มารดาเป็นข้าราชการมากที่สุดเช่นกัน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 43.15 รองลงมาเป็นธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.97 ส่วนอาชีพอื่น ๆ นั้นเช่น นักดนตรี ทนายความ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ผลการวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์และอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแสดงดังตาราง 11 ถึงตาราง 21

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 110 - 3 แสดงระดับอุปถัมภ์แสดงพื้นฐานทางอารมณ์
110 ได้ศึกษาแบบฉบับปีที่ 4

อุปถัมภ์แสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ระดับอุปถัมภ์										ส่วน ค่าเฉลี่ย เบี่ยงเบน มาตรฐาน					
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ปานกลาง (4)		มาก (5)			มากที่สุด (6)		รวม		
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ		จำนวน ร้อยละ				
ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	0	0%	0	0%	3	3.3%	25	27.2%	46	50.0%	18	19.6%	92	100%	4.86	0.76
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อผู้อื่น	0	0%	0	0%	1	1.1%	22	23.9%	42	45.7%	27	29.3%	92	100%	5.03	0.76
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	1	1.1%	11	12.0%	16	17.4%	38	41.3%	17	18.5%	9	9.8%	92	100%	3.93	1.16
ระดับอุปถัมภ์แสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0	0%	0	0%	4	4.3%	38	41.3%	31	33.7%	19	20.7%	92	100%	4.61	0.65

11x ได้ศึกษานำเข้าปีที่ 5

จุดนิตยแสดงที่ฐานทางอาวมช	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน								
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)											
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน										
ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	0	0%	0	0%	1	1.3%	24	32.0%	38	50.7%	12	16.0%	75	100%	4.81	0.71
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อผู้อื่น	0	0%	0	0%	0	0%	21	28.0%	33	44.0%	21	28.0%	75	100%	5.00	0.75
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	0	0%	3	4.0%	18	24.0%	33	44.0%	17	22.7%	4	5.3%	75	100%	4.01	0.92
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0	0%	0	0%	3	4.0%	28	37.3%	30	40.0%	14	18.7%	75	100%	4.61	0.58

11.11 บทศึกษาแบบวิจัยปีที่ 6

จุดวิจัยแสดงที่ฐานทางอารมณ์	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน								
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)										
	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ										
ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	0	0%	0	0%	3	4.1%	33	44.6%	30	40.5%	8	10.8%	74	100%	4.58	0.74
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อสัญญา	0	0%	0	0%	1	1.4%	25	33.8%	35	47.3%	13	17.6%	74	100%	4.81	0.73
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	1	1.4%	6	8.1%	14	18.9%	36	48.6%	12	16.2%	5	6.8%	74	100%	3.91	1.04
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0	0%	0	0%	4	5.4%	37	50.0%	25	33.8%	8	10.8%	74	100%	4.43	0.59

11 ภาคต่อตัวอย่างทั้งหมด

จุดที่แสดงที่ฐานทางอารมณ์	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)										
	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ										
ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	0	0%	7	2.9%	82	34.0%	114	47.3%	38	15.8%	241	100%	4.76	0.75		
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน	0	0%	2	0.8%	68	28.2%	110	45.6%	61	25.3%	241	100%	4.95	0.75		
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นกับหลัง	2	0.8%	20	8.3%	48	19.9%	107	44.4%	46	19.1%	18	7.5%	241	100%	3.95	1.05
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0	0%	11	4.6%	103	42.7%	86	35.7%	41	17.0%	241	100%	4.55	0.61		

จากตาราง 11 พบว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ เรื่องการเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดทั้งในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.03 5.00 4.81 และ 4.95 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยมของอุปนิสัยดังกล่าว

ส่วนเรื่องการไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 4.01 3.91 และ 3.95 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับค่อนข้างน้อย ในขณะที่ฐานนิยมนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 มีค่าสูงที่สุดเท่ากันที่ 4.61 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 19 คน 14 คน และ 8 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ที่ระดับค่อนข้างน้อย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 4 คน 3 คน และ 4 คน ตามลำดับ

ตาราง 12b - 3 แสดงระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถด้านเก็บชีวิต
12b นวัตกรรมแห่งชาติปีที่ 4

	ระดับอุปนิสัย											ส่วน ค่าเฉลี่ยเชิงปริมาณ มาตรฐาน				
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		มาก (4)		มากที่สุด (5)		มากที่สุด (6)		รวม			
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ			จำนวน		
อุปนิสัยแสดงความสามารถด้านเก็บชีวิต	0	0%	4	4.3%	14	15.2%	39	42.4%	29	31.5%	6	6.5%	92	100%	4.21	0.93
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	1	1.1%	0	0%	2	2.2%	42	45.7%	43	46.7%	4	4.3%	92	100%	4.50	0.72
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	0	0%	0	0%	3	3.3%	34	37.0%	46	50.0%	9	9.8%	92	100%	4.66	0.70
ระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	0	0%	0	0%	7	7.6%	44	47.8%	33	35.9%	8	8.7%	92	100%	4.46	0.61

12 ข วัตถุประสงค์แยกข้อที่ 5

	ระดับอุปถัมภ์										รวม	ค่าเฉลี่ยเพียงบน มาตรฐาน				
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)				มากที่สุด (6)			
	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ			จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ		
วัตถุประสงค์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0	0%	2	2.7%	11	14.7%	26	34.7%	27	36.0%	9	12.0%	75	100%	4.40	0.97
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	0	0%	0	0%	4	5.3%	27	36.0%	33	44.0%	11	14.7%	75	100%	4.68	0.79
เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนอื่นที่ฉันกำลังงานให้	0	0%	0	0%	2	2.7%	26	34.7%	36	48.0%	11	14.7%	75	100%	4.75	0.74
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	0	0%	0	0%	4	5.3%	28	37.3%	24	32.0%	19	25.3%	75	100%	4.61	0.70

12ค บทที่ ๖ บทบาทวิชาชีพที่ 6

	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วน มาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)					มากที่สุด (6)		
	จำนวน เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน เรื่อง	ร้อยละ				จำนวน เรื่อง	ร้อยละ	
อุปนิสัยแสดง ความรับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิต	1	1.4%	1	1.4%	12	16.2%	28	37.8%	28	37.8%	4	5.4%	74	100%	4.26	0.94
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	0	0%	0	0%	1	1.4%	30	40.5%	37	50.0%	6	8.1%	74	100%	4.65	0.65
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	0	0%	1	1.4%	3	4.1%	27	36.5%	37	50.0%	6	8.1%	74	100%	4.59	0.76
ระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	0	0%	1	1.4%	2	2.7%	32	43.2%	31	41.9%	8	10.8%	74	100%	4.50	0.61

จากตาราง 12 พบว่า อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต เรื่องการทุ่มเทในสิ่งที่ทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 4.75 และ 4.67 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยมของอุปนิสัยดังกล่าว ในขณะที่นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเรื่องการคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้สูงที่สุด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยม

ส่วนเรื่องการให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 4.40 4.26 และ 4.28 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมของนักศึกษาแพทย์แต่ละปีแตกต่างกันไป โดยนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 มีค่าฐานนิยมในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ชั้นปีที่ 5 ในระดับมาก ส่วนชั้นปีที่ 6 มีค่าฐานนิยมในระดับค่อนข้างมากและมาก

ภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.61 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และ 4.50 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตในระดับมากที่สุด มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 8 คน 19 คน และ 8 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตอยู่ที่ระดับน้อย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ซึ่งเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6

ตาราง 1.30 - 3 แสดงระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน
13ก. ใช้ที่ถ้อยแถลงข้อที่ 4

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	ระดับอุปนิสัย												ส่วน ค่าเฉลี่ยเพียงแบบ มาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)			รวม		
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	0	0%	0	0%	3	3.3%	30	32.6%	36	39.1%	23	25.0%	92	100%	4.86	0.83
ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่คุณสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่คุณไม่สามารถทำได้	0	0%	0	0%	2	2.2%	43	46.7%	36	39.1%	11	12.0%	92	100%	4.61	0.73
ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0	0%	0	0%	10	10.9%	33	35.9%	35	38.0%	14	15.2%	92	100%	4.58	0.88
ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0	0%	0	0%	1	1.1%	37	40.2%	30	32.6%	24	26.1%	92	100%	4.68	0.62

13 ข วัตถุประสงค์แบบทฤษฎีข้อที่ 5

วัตถุประสงค์ที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อน	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนามธรรม	ส่วน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)					มากที่สุด (6)		
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				จำนวนร้อยละ	จำนวน	
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	0	0%	0	0%	4	5.3%	16	21.3%	40	53.3%	15	20.0%	75	100%	4.88	0.79
ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ยังไม่สามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ยังไม่สามารถทำได้	0	0%	0	0%	1	1.3%	24	32.0%	37	49.3%	13	17.3%	75	100%	4.83	0.72
ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉัน	0	0%	0	0%	8	10.7%	25	33.3%	28	37.3%	14	18.7%	75	100%	4.64	0.91
ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นมาก่อน	0	0%	0	0%	0	0%	24	32.0%	33	44.0%	18	24.0%	75	100%	4.78	0.60

13ค. วัตถุประสงค์ท้ายข้อที่ 6

จุดประสงค์ที่ 1 การเป็นส่วนเริ่มต้นก่อน	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนามบัญญัติ				
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน						
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	1	1.4%	0	0%	3	4.1%	29	39.2%	33	44.6%	8	10.8%	74	100%	4.58	0.84
ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้	0	0%	0	0%	4	5.4%	25	33.8%	36	48.6%	9	12.2%	74	100%	4.68	0.76
ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0	0%	0	0%	4	5.4%	36	48.6%	27	36.5%	7	9.5%	74	100%	4.50	0.74
ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0	0%	0	0%	3	4.1%	33	44.6%	27	36.5%	11	14.9%	74	100%	4.59	0.59

13.3 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

	ระดับอุปถัมภ์											รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนามธรรม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)						
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ				จำนวน		
อุปถัมภ์ที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อน																	
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	1	0.4%	0	0%	10	4.1%	75	31.1%	109	45.2%	46	19.1%	241	100%	4.78	0.83	
ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่คุณสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่คุณไม่สามารถทำได้	0	0%	0	0%	7	2.9%	92	38.2%	109	45.2%	33	13.7%	241	100%	4.70	0.74	
ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0	0%	0	0%	22	9.1%	94	39.0%	90	37.3%	35	14.5%	241	100%	4.57	0.85	
ระดับอุปถัมภ์ที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นมาก่อน	0	0%	0	0%	4	1.7%	94	39.0%	90	37.3%	53	22.0%	241	100%	4.68	0.60	

จากตาราง 13 พบว่า อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน เรื่องการควบคุมชีวิตตัวเองได้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 4.88 และ 4.78 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยมของอุปนิสัยดังกล่าว ในขณะที่นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเรื่องการทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่สามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยม

ส่วนเรื่องการรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของตนเอง มากกว่าที่จะโทษผู้อื่น หรือสิ่งรอบข้าง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 4.64 4.50 และ 4.57 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมของนักศึกษาแพทย์แต่ละปีแตกต่างกัน โดยนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 มีค่าฐานนิยมในระดับมาก ชั้นปีที่ 6 มีค่าฐานนิยมในระดับค่อนข้างมาก และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่าฐานนิยมในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.78 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และ 4.59 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนในระดับมากที่สุด มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 24 คน 18 คน และ 11 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ที่ระดับค่อนข้างน้อย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 จำนวน 1 คน และ 3 คน ตามลำดับ

ตาราง 1.๓ - ๑ แสดงระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดความเข้าใจ
1.๓๒ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดความเข้าใจ	ระดับอุปนิสัย										ค่าเฉลี่ยเพียงบน มาตรฐาน					
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)			รวม				
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน						
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	0	0%	0	0%	11	12.0%	26	28.3%	35	38.0%	20	21.7%	92	100%	4.70	0.95
ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	0	0%	3	3.3%	16	17.4%	38	41.3%	25	27.2%	10	10.9%	92	100%	4.25	0.98
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	0	0%	5	5.4%	25	27.2%	37	40.2%	20	21.7%	5	5.4%	92	100%	3.95	0.96
ระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดความเข้าใจ	0	0%	1	1.1%	12	13.0%	49	53.3%	13	14.1%	17	18.5%	92	100%	4.30	0.76

1-4 ข วัตถุประสงค์แบบทฤษฎีข้อที่ 5

	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วน มาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ						
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ																
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	0	0%	1	1.3%	4	5.3%	11	14.7%	37	49.3%	22	29.3%	75	100%	5.00	0.89
ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	1	1.3%	4	5.3%	8	10.7%	27	36.0%	23	30.7%	12	16.0%	75	100%	4.37	1.12
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	1	1.3%	4	5.3%	13	17.3%	32	42.7%	16	21.3%	9	12.0%	75	100%	4.13	1.09
ระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0	0%	4	5.3%	5	6.7%	26	34.7%	26	34.7%	14	18.7%	75	100%	4.50	0.86

1.4ค บทสัมภาษณ์ข้อที่ 6

	ระดับอุปถัมภ์										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		(2)		(3)		(4)		(5)					มากที่สุด (6)		
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				จำนวนร้อยละ	จำนวน	
อุปถัมภ์ที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดตามเชิงใจ																
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	0	0%	2	2.7%	8	10.8%	14	18.9%	33	44.6%	17	23.0%	74	100%	4.74	1.02
ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	0	0%	2	2.7%	10	13.5%	29	39.2%	25	33.8%	8	10.8%	74	100%	4.36	0.94
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	0	0%	4	5.4%	17	23.0%	26	35.1%	23	31.1%	4	5.4%	74	100%	4.08	0.99
ระดับอุปถัมภ์ที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดตามใจ	0	0%	3	4.1%	6	8.1%	30	40.5%	25	33.8%	10	13.5%	74	100%	4.40	0.81

1.41 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 2	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)					มากที่สุด (6)		
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				จำนวนร้อยละ	จำนวน	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	0	0%	3	1.2%	23	9.5%	51	21.2%	105	43.6%	59	24.5%	241	100%	4.80	0.96
ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	1	0.4%	9	3.7%	34	14.1%	94	39.0%	73	30.3%	30	12.4%	241	100%	4.32	1.01
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยความที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	1	0.4%	13	5.4%	55	22.8%	95	39.4%	59	24.5%	18	7.5%	241	100%	4.05	1.01
ระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0	0%	8	3.3%	23	9.5%	105	43.6%	64	26.6%	41	17.0%	241	100%	4.39	0.81

จากตาราง 14 พบว่า อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เรื่องการรู้ว่าต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 5.00 4.74 และ 4.80 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยมของอุปนิสัยดังกล่าว

ส่วนเรื่องการเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าต้องการทำอะไรให้สำเร็จ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 4.13 4.08 และ 4.05 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยมของอุปนิสัยดังกล่าว

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.50 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และ 4.40 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจในระดับมากที่สุด มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 17 คน 14 คน และ 10 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ที่ระดับน้อย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 1 คน 4 คน และ 3 คน ตามลำดับ

ตาราง 15b - 3 แสดงระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามคำสั่งความสำคัญ
15b บัณฑิตตามเกณฑ์ข้อที่ 4

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามคำสั่งความสำคัญ	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนามธรรม
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ		
ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ตีตัวประกันพรั้ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)	2	10	27	36	14	3	92	3.64
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่รบกวนอื่น ๆ ในแต่ละวัน	1	2	19	45	20	5	92	4.04
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต	0	0	10	41	33	8	92	4.42
ระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามคำสั่งความสำคัญ	1	4	19	45	19	4	92	4.04

1.5๗ บทที่ ๓ บทบาทของวิชาชีพที่ 5

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ						
ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ควันทันทีทันที ไม่ปล่อยให้ผ่านไป และอื่น ๆ)	2	2.7%	10	13.3%	12	16.0%	28	37.3%	16	21.3%	7	9.3%	75	100%	3.89	1.24
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่รบกวนอื่น ๆ ในแต่ละวัน	0	0%	1	1.3%	21	28.0%	24	32.0%	22	29.3%	7	9.3%	75	100%	4.17	0.99
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต	0	0%	0	0%	9	12.0%	32	42.7%	26	34.7%	8	10.7%	75	100%	4.44	0.84
ระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	0	0%	4	5.3%	13	17.3%	33	44.0%	13	17.3%	12	16.0%	75	100%	4.17	0.90

15ค วัตถุประสงค์แบบข้อที่ 6

วัตถุประสงค์ 3 การติดตามระดับความสำคัญ	ระดับอุปนิสัย								รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		มาก (5)					มากที่สุด (6)				
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				จำนวนร้อยละ	จำนวน			
ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ตัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)	1	1.4%	5	6.8%	15	20.3%	27	36.5%	20	27.0%	6	8.1%	74	100%	4.05	1.10
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่ดูง่าย ๆ ในแต่ละวัน	1	1.4%	2	2.7%	10	13.5%	32	43.2%	25	33.8%	4	5.4%	74	100%	4.22	0.94
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต	0	0%	1	1.4%	8	10.8%	26	35.1%	32	43.2%	7	9.5%	74	100%	4.49	0.86
ระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	1	1.4%	4	5.4%	5	6.8%	36	48.6%	20	27.0%	8	10.8%	74	100%	4.25	0.86

15.3 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงปริมาณ	ส่วน ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		มาก (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ						
อุปนิสัยที่ 3 การปฏิบัติตามด้วยความสำคัญ	5	2.1%	25	10.4%	54	22.4%	91	37.8%	50	20.7%	16	6.6%	241	100%	3.85	1.13
ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ได้ตัวนับประกันพุง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ)	2	0.8%	5	2.1%	50	20.7%	101	41.9%	67	27.8%	16	6.6%	241	100%	4.14	0.95
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไประยะกิจกรรมที่สูญหายอื่น ๆ ในแต่ละวัน	0	0%	1	0.4%	27	11.2%	99	41.1%	91	37.8%	23	9.5%	241	100%	4.45	0.83
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต	2	0.8%	12	5.0%	37	15.4%	114	47.3%	52	21.6%	24	10.0%	241	100%	4.14	0.84

จากตาราง 15 พบว่า อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ เรื่องสิ่งต่าง ๆ ที่ทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 4.44 4.49 และ 4.45 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ในขณะที่ค่านิยมแตกต่างกันไป โดยนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีค่านิยมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่านิยมในระดับค่อนข้างมาก

ส่วนเรื่องการวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 3.89 4.05 และ 3.85 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกับค่านิยมของอุปนิสัยดังกล่าว

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 อยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกับค่านิยม ซึ่งมีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.25 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และ 4.17 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 4 คน 12 คน และ 8 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 จำนวนชั้นปีละ 1 คน

ตาราง 16b - 3 แสดงระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะชนะ
 16b นวัตกรรมแยกชั้นปีที่ 4

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะชนะ	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วน มาตรฐาน
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)			
ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่น เท่า ๆ กับของฉันเอง	0	1	10	44	29	8	92	4.36	0.83
ฉันให้ความสำคัญกับผู้อื่น	0	1	2	26	47	16	92	4.82	0.78
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายาม หาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	0	1	3	33	36	19	92	4.75	0.86
ระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะชนะ	0	1	2	39	32	18	92	4.64	0.67

16ข บทที่ ๓ บทที่ ๔

รูปที่ ๔ การคิดคะแนน	ระดับข้อปฏิบัติ										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ						
ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง	0	0%	1	1.3%	8	10.7%	38	50.7%	18	24.0%	10	13.3%	75	100%	4.37	0.90
ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น	0	0%	0	0%	1	1.3%	22	29.3%	35	46.7%	17	22.7%	75	100%	4.91	0.76
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	0	0%	0	0%	2	2.7%	20	26.7%	38	50.7%	15	20.0%	75	100%	4.88	0.75
ระดับข้อปฏิบัติที่ 4 การคิดคะแนน/ชนะ	0	0%	0	0%	1	1.3%	28	37.3%	28	37.3%	18	24.0%	75	100%	4.72	0.62

16ค บทที่ทฤษฎีบทแยกตัวที่ 6

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะชนะ	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนามธรรม					
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)				มากที่สุด (6)				
	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ			จำนวนเรื่อง	ร้อยละ			
ฉันให้ความสำคัญกับความกล้าเรื่องของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตัวเอง	0	0%	1	1.4%	7	9.5%	42	56.8%	20	27.0%	4	5.4%	74	100%	4.26	0.76	
ฉันให้ความสำคัญร่วมกับผู้อื่น	0	0%	0	0%	3	4.1%	22	29.7%	38	51.4%	11	14.9%	74	100%	4.77	0.75	
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายาม																	
หาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	0	0%	1	1.4%	4	5.4%	30	40.5%	30	40.5%	9	12.2%	74	100%	4.57	0.83	
ระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะชนะ	0	0%	2	2.7%	1	1.4%	32	43.2%	29	39.2%	10	13.5%	74	100%	4.53	0.65	

16 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะชนะ	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเพียงงาน มาตรฐาน
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ		
ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่น เท่า ๆ กับของฉันเอง	0 0%	3 1.2%	25 10.4%	124 51.5%	67 27.8%	22 9.1%	241 100%	4.33 0.83
ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายาม หาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	0 0%	1 0.4%	6 2.5%	70 29.0%	120 49.8%	44 18.3%	241 100%	4.83 0.76
ระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0 0%	3 1.2%	4 1.7%	99 41.1%	89 36.9%	46 19.1%	241 100%	4.63 0.65

จากตาราง 16 พบว่า อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 4.91 4.77 และ 4.83 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก เช่นเดียวกับค่าฐานนิยมของอุปนิสัยดังกล่าว

ส่วนเรื่องการให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 4.37 4.26 และ 4.33 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยม ส่วนค่าเฉลี่ยของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.72 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และ 4.53 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะในระดับมากที่สุด มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 18 คน 18 คน และ 10 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ที่ระดับน้อย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 จำนวน 1 คนและ 2 คน ตามลำดับ

ตาราง 17ก - 1 แสดงระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้จ้างตนเองได้ผู้จ้างเข้าใจเรา
17ก บัณฑิตวิทยาลัยปีที่ 4

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้จ้างตนเองได้ผู้จ้าง เข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย										ส่วน ค่าเฉลี่ยเพียงแบบ มาตรฐาน					
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)			รวม				
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน						
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึก ของผู้อื่น	0	0%	2	2.2%	10	10.9%	44	47.8%	22	23.9%	14	15.2%	92	100%	4.39	0.95
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมอง ของผู้อื่น	0	0%	1	1.1%	2	2.2%	44	47.8%	32	34.8%	13	14.1%	92	100%	4.59	0.80
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูด จาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของ ฉันเท่านั้น	0	0%	0	0%	7	7.6%	38	41.3%	38	41.3%	9	9.8%	92	100%	4.53	0.78
ระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา	0	0%	0	0%	3	3.3%	49	53.3%	20	21.7%	20	21.7%	92	100%	4.50	0.65

1.7 ข บทที่ทฤษฎีบททฤษฎีที่ 5

อุปนิสัยที่ 5 เช้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่น เข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย												ส่วน ค่าเฉลี่ยเชิงบรรณ มาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)			รวม		
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึก ของผู้อื่น	0	0%	1	1.3%	8	10.7%	25	33.3%	25	33.3%	16	21.3%	75	100%	4.63	0.98
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมอง ของผู้อื่น	0	0%	0	0%	2	2.7%	23	30.7%	37	49.3%	13	17.3%	75	100%	4.81	0.75
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูด จาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของ ฉันเท่านั้น	0	0%	0	0%	4	5.3%	26	34.7%	35	46.7%	10	13.3%	75	100%	4.68	0.77
ระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา	0	0%	0	0%	2	2.7%	27	36.0%	26	34.7%	20	26.7%	75	100%	4.71	0.69

17ค. บทสัมภาษณ์เชิงลึกครั้งที่ 6

	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วน มาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		(2)		(3)		(4)		(5)					มากที่สุด (6)		
	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ				จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	
อุปนิสัยที่ 5 เชื้อใจผู้ยิ่งใหญ่ให้ผู้อื่น เข้าใจเรา	0	0%	2	2.7%	13	17.6%	19	25.7%	27	36.5%	13	17.6%	74	100%	4.49	1.06
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึก ของผู้อื่น	0	0%	1	1.4%	3	4.1%	31	41.9%	31	41.9%	8	10.8%	74	100%	4.57	0.80
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมอง ของผู้อื่น	0	0%	0	0%	2	2.7%	33	44.6%	32	43.2%	7	9.5%	74	100%	4.59	0.70
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูด จาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของ ฉันเท่านั้น	0	0%	1	1.4%	2	2.7%	34	45.9%	21	28.4%	16	21.6%	74	100%	4.55	0.73
ระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา	0	0%	1	1.4%	2	2.7%	34	45.9%	21	28.4%	16	21.6%	74	100%	4.55	0.73

17. ผลต่อตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 5 เชื้อใจผู้ยิ่งใหญ่ให้ผู้อื่น เข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา มาตรฐาน				
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ						
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึก ของผู้อื่น	0	0%	5	2.1%	31	12.9%	88	36.5%	74	30.7%	43	17.8%	241	100%	4.49	1.00
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมอง ของผู้อื่น	0	0%	2	0.8%	7	2.9%	98	40.7%	100	41.5%	34	14.1%	241	100%	4.65	0.79
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูด จาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของ ฉันเท่านั้น	0	0%	0	0%	13	5.4%	97	40.2%	105	43.6%	26	10.8%	241	100%	4.60	0.75
ระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา	0	0%	1	0.4%	7	2.9%	110	45.6%	67	27.8%	56	23.2%	241	100%	4.58	0.69

จากตาราง 17 พบว่า อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องการพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 4.81 และ 4.65 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ในขณะที่ค่าฐานนิยมแตกต่างกันไป โดยค่าฐานนิยมของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรื่องการพยายามทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของตนเท่านั้น โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ส่วนเรื่องการเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 4.63 4.49 และ 4.49 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ในขณะที่ค่าฐานนิยมแตกต่างกันไป โดยค่าฐานนิยมของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 อยู่ในระดับค่อนข้างมากและมากเท่ากัน และนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.71 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และ 4.55 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราในระดับมากที่สุด มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 20 คน 20 คน และ 16 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อยู่ที่ระดับน้อย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ซึ่งเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6

ตาราง 180 - 3 แสดงระดับอุปนิสัยที่ 6 การมีกตัญญูต่อสถานความแตกต่าง
180 นวัตกรรมแห่งชาติปีที่ 4

อุปนิสัยที่ 6 การมีกตัญญูต่อสถานความแตกต่าง	ระดับอุปนิสัย												ส่วน ค่าเฉลี่ยเชิงนัย มาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)			รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของฉัน	0	0%	0	0%	14	15.2%	36	39.1%	34	37.0%	8	8.7%	92	100%	4.39	0.85
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า	0	0%	3	3.3%	13	14.1%	45	48.9%	23	25.0%	8	8.7%	92	100%	4.22	0.91
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	1	1.1%	3	3.3%	12	13.0%	47	51.1%	23	25.0%	6	6.5%	92	100%	4.15	0.93
ระดับอุปนิสัยที่ 6 การมีกตัญญูต่อสถานความแตกต่าง	0	0%	2	2.2%	10	10.9%	48	52.2%	23	25.0%	9	9.8%	92	100%	4.25	0.68

18ง บทที่ ๖ บทบาทของวิชาชีพที่ 5

จุดบัพนิสัยที่ 6 การมีพฤติกรรมการแสดงออก	ระดับอุปนิสัย												รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น	0	0%	1	1.3%	6	8.0%	26	34.7%	34	45.3%	8	10.7%	75	100%	4.56	0.84
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า	0	0%	0	0%	6	8.0%	29	38.7%	29	38.7%	11	14.7%	75	100%	4.60	0.84
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	0	0%	3	4.0%	12	16.0%	20	26.7%	25	33.3%	15	20.0%	75	100%	4.49	1.11
ระดับอุปนิสัยที่ 6 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน	0	0%	0	0%	7	9.3%	29	38.7%	25	33.3%	14	18.7%	75	100%	4.55	0.75

18ค บทักขณแบบชี้ชี้ปีที่ 6

จุดป็นดียงที่ 6 การนอถอถงประสาทความ แตกต่าง	ระลับทอุปนดียง										รวม	ค่าเฉลยเบียงแบบ มาตรฐาน				
	นอถอถง		ค่อนเข้มนอถอ		นอถอ		ค่อนเข้มนอถอ		นอถอ							
	จนวนระลับท	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)						
นอถอถงจนวนระลับท	0	0%	1	1.4%	6	8.1%	34	45.9%	23	31.1%	10	13.5%	74	100%	4.47	0.88
นอถอถงจนวนระลับท	1	1.4%	1	1.4%	8	10.8%	25	33.8%	32	43.2%	7	9.5%	74	100%	4.45	0.95
นอถอถงจนวนระลับท	0	0%	2	2.7%	9	12.2%	34	45.9%	24	32.4%	5	6.8%	74	100%	4.28	0.87
ระลับทอุปนดียงที่ 6 การนอถอถงประสาท ความแตกต่าง	0	0%	2	2.7%	7	9.5%	32	43.2%	22	29.7%	11	14.9%	74	100%	4.40	0.73

จากตาราง 18 พบว่า อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่องการให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 4.47 และ 4.47 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมาก ในขณะที่ค่าฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรื่องการเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยม

ส่วนเรื่องการขอกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 4.49 4.28 และ 4.30 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีระดับอุปนิสัยในระดับมาก เช่นเดียวกับค่าฐานนิยม ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีระดับอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยม

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่างในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.55 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และ 4.40 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่างในระดับมากที่สุด มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 9 คน 14 คน และ 11 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่างอยู่ที่ระดับน้อย มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 จำนวนชั้นปีละ 2 คน

ตาราง 19๓ - ๓ แสดงระดับอุปนิสัยที่ 7 การตั้งสิ่งให้เกิดอยู่เสมอ
 19๓ บัณฑิตเกษมเกษมปีที่ 4

อุปนิสัยที่ 7 การตั้งสิ่งให้เกิดอยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนาม มาตรฐาน				
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ปานกลาง (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน						
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและ ความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	0	0%	1	1.1%	7	7.6%	33	35.9%	36	39.1%	15	16.3%	92	100%	4.62	0.89
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0	0%	1	1.1%	6	6.5%	40	43.5%	33	35.9%	12	13.0%	92	100%	4.53	0.85
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและ ความสุขในชีวิต	0	0%	2	2.2%	3	3.3%	32	34.8%	33	35.9%	22	23.9%	92	100%	4.76	0.93
ระดับอุปนิสัยที่ 7 การตั้งสิ่งให้เกิดอยู่ เสมอ	0	0%	0	0%	4	4.3%	37	40.2%	29	31.5%	22	23.9%	92	100%	4.64	0.69

19๗ บทที่ ๖ บทบาทของวิชาชีพที่ 5

จุดประเด็นที่ 7 การรับผิดชอบได้ของครูและ บุคลากรทางการศึกษา	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)				
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ			
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและ ความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	0 0%	3 4.0%	7 9.3%	26 34.7%	22 29.3%	17 22.7%	75 100%					4.57	1.07
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0 0%	0 0%	4 5.3%	25 33.3%	36 48.0%	10 13.3%	75 100%					4.69	0.77
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและ ความสุขในชีวิต	1 1.3%	0 0%	5 6.7%	17 22.7%	38 50.7%	14 18.7%	75 100%					4.77	0.92
ระดับอุปนิสัยที่ 7 การรับผิดชอบให้คมอยู่ เสมอ	0 0%	1 1.3%	2 2.7%	23 30.7%	29 38.7%	20 26.7%	75 100%					4.68	0.72

19ค. บทที่ 6 บทเรียนแบบขั้นที่ 6

	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบน มาตรฐาน				
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน						
อุปนิสัยที่ 7 การล้มตัวเองได้โดยตนเอง	0	0%	3	4.1%	7	9.5%	25	33.8%	27	36.5%	12	16.2%	74	100%	4.51	1.01
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและ ความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	1	1.4%	2	2.7%	7	9.5%	26	35.1%	28	37.8%	10	13.5%	74	100%	4.46	1.02
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0	0%	1	1.4%	3	4.1%	24	32.4%	31	41.9%	15	20.3%	74	100%	4.76	0.87
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและ ความสุขในชีวิต	1	1.4%	0	0%	6	8.1%	27	36.5%	24	32.4%	16	21.6%	74	100%	4.58	0.82

19 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 7 การล้มเล็งใจได้คมอยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน							
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)					มาก (4)		มากที่สุด (6)				
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน			
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	0	0%	7	2.9%	21	8.7%	84	34.9%	85	35.3%	44	18.3%	241	100%	4.57	0.98
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น	1	0.4%	3	1.2%	17	7.1%	91	37.8%	97	40.2%	32	13.3%	241	100%	4.56	0.88
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต	1	0.4%	3	1.2%	11	4.6%	73	30.3%	102	42.3%	51	21.2%	241	100%	4.76	0.91
ระดับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเล็งใจให้คมอยู่เสมอ	1	0.4%	1	0.4%	12	5.0%	87	36.1%	82	34.0%	58	24.1%	241	100%	4.63	0.74

จากตาราง 19 พบว่า อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ เรื่องการใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 4.77 4.76 และ 4.76 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยมของอุปนิสัยดังกล่าว

ส่วนเรื่องการพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 6 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 4.46 และ 4.56 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยทุกค่าดังกล่าวมีระดับอุปนิสัยในระดับมากเช่นเดียวกับค่าฐานนิยมของอุปนิสัยดังกล่าว ยกเว้นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 ที่มีค่าฐานนิยมในระดับค่อนข้างมาก ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเรื่องการให้ความสำคัญกับสุขภาพร่างกายและความเป็นอยู่ที่ดีของตน โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ฐานนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงที่สุดที่ 4.68 ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และ 4.58 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอในระดับมากที่สุด มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 22 คน 20 คน และ 16 คน ตามลำดับ ในขณะที่ระดับต่ำสุดของอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมออยู่ที่ระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ซึ่งเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6

ตาราง 200 - 3 แสดงการสรุประดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพเชิง
200 บทที่ทศวรรษที่ 4

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย												ส่วน ค่าเฉลี่ยเชิงงาน มาตรฐาน			
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		มาก (4)		มากที่สุด (5)		มากที่สุด (6)			รวม		
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0	0%	0	0%	4	4.3%	38	41.3%	31	33.7%	19	20.7%	92	100%	4.61	0.65
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0	0%	0	0%	7	7.6%	44	47.8%	33	35.9%	8	8.7%	92	100%	4.46	0.61
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0	0%	0	0%	1	1.1%	37	40.2%	30	32.6%	24	26.1%	92	100%	4.68	0.62
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0	0%	1	1.1%	12	13.0%	49	53.3%	13	14.1%	17	18.5%	92	100%	4.30	0.76
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	1	1.1%	4	4.3%	19	20.7%	45	48.9%	19	20.7%	4	4.3%	92	100%	4.04	0.77
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0	0%	1	1.1%	2	2.2%	39	42.4%	32	34.8%	18	19.6%	92	100%	4.64	0.67
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่น เข้าใจเรา	0	0%	0	0%	3	3.3%	49	53.3%	20	21.7%	20	21.7%	92	100%	4.50	0.65
อุปนิสัยที่ 6 การหนีบทลงโทษจากความ แตกต่าง	0	0%	2	2.2%	10	10.9%	48	52.2%	23	25.0%	9	9.8%	92	100%	4.25	0.68
อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ	0	0%	0	0%	4	4.3%	37	40.2%	29	31.5%	22	23.9%	92	100%	4.64	0.69

20ก. บทที่ ๓ การแทนค่าข้อที่ 4 (ต่อ)

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย										รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนามธรรม				
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มากที่สุด (6)							
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน						
อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตน (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7*)	0	0%	0	0%	3	3.3%	43	46.7%	39	42.4%	7	7.6%	92	100%	4.41	0.54
อุปนิสัยกลุ่มช่วยคนอื่นสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7*)	0	0%	0	0%	3	3.3%	37	40.2%	40	43.5%	12	13.0%	92	100%	4.51	0.55
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0	0%	0	0%	1	1.1%	45	48.9%	40	43.5%	6	6.5%	92	100%	4.44	0.51

*รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปด้วยเนื่องจากเป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่น ๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

20ข ทักษิณภาพแห่งชาติปีที่ 5

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย												รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนามธรรม	ส่วน มาตรฐาน	
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)					
	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ				
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0	0%	0	0%	3	4.0%	28	37.3%	30	40.0%	14	18.7%	75	100%	4.61	0.58
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0	0%	0	0%	4	5.3%	28	37.3%	24	32.0%	19	25.3%	75	100%	4.61	0.70
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0	0%	0	0%	0	0%	24	32.0%	33	44.0%	18	24.0%	75	100%	4.78	0.60
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0	0%	4	5.3%	5	6.7%	26	34.7%	26	34.7%	14	18.7%	75	100%	4.50	0.86
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	0	0%	4	5.3%	13	17.3%	33	44.0%	13	17.3%	12	16.0%	75	100%	4.17	0.90
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0	0%	0	0%	1	1.3%	28	37.3%	28	37.3%	18	24.0%	75	100%	4.72	0.62
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0	0%	0	0%	2	2.7%	27	36.0%	26	34.7%	20	26.7%	75	100%	4.71	0.69
อุปนิสัยที่ 6 การหนีภพถึงประสานความแตกต่าง	0	0%	0	0%	7	9.3%	29	38.7%	25	33.3%	14	18.7%	75	100%	4.55	0.75
อุปนิสัยที่ 7 การกลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	0	0%	1	1.3%	2	2.7%	23	30.7%	29	38.7%	20	26.7%	75	100%	4.68	0.72

20๗ นักศึกษามหาชนปี 5 (ต่อ)

จุดบอด	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเพียงบน มาตรฐาน
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)		
	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน		
อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตน (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)	0 0%	0 0%	5 6.7%	28 37.3%	29 38.7%	13 17.3%	75 100%	4.53 0.61
อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)	0 0%	0 0%	0 0.0%	25 33.3%	37 49.3%	13 17.3%	75 100%	4.66 0.54
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0 0%	0 0%	0 0.0%	26 34.7%	37 49.3%	12 16.0%	75 100%	4.59 0.52

20ค ทักษะแกนวิชาชีพที่ 6

จุดบิถย	ระลัษจุดบิถย												รวม	ค่าเฉลยเฉลยงบท มาตรฐาน		
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)					
	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ				
จุดบิถยแสดงพื้นฐานทางอารมณ	0	0%	0	0%	4	5.4%	37	50.0%	25	33.8%	8	10.8%	74	100%	4.43	0.59
จุดบิถยแสดงควมสมดุลในการดำเนินชีวิต	0	0%	1	1.4%	2	2.7%	32	43.2%	31	41.9%	8	10.8%	74	100%	4.50	0.61
จุดบิถยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0	0%	0	0%	3	4.1%	33	44.6%	27	36.5%	11	14.9%	74	100%	4.59	0.59
จุดบิถยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0	0%	3	4.1%	6	8.1%	30	40.5%	25	33.8%	10	13.5%	74	100%	4.40	0.81
จุดบิถยที่ 3 การทำตามล้าคัษควมสำคัญ	1	1.4%	4	5.4%	5	6.8%	36	48.6%	20	27.0%	8	10.8%	74	100%	4.25	0.86
จุดบิถยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0	0%	2	2.7%	1	1.4%	32	43.2%	29	39.2%	10	13.5%	74	100%	4.53	0.65
จุดบิถยที่ 5 ใจใญ่ผู้อื่นก่อนจะใญ่ผู้อื่น ใญ่ใจเรา	0	0%	1	1.4%	2	2.7%	34	45.9%	21	28.4%	16	21.6%	74	100%	4.55	0.73
จุดบิถยที่ 6 การพินิจหลังประลัษควม แตกต่า	0	0%	2	2.7%	7	9.5%	32	43.2%	22	29.7%	11	14.9%	74	100%	4.40	0.73
จุดบิถยที่ 7 การลัษเลื่อยใญ่คมอยู่เสมอ	1	1.4%	0	0%	6	8.1%	27	36.5%	24	32.4%	16	21.6%	74	100%	4.58	0.82

20ค. บทที่ 6 การขยายตัวครั้งที่ 6 (ต่อ)

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย												รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงนามธรรม		
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)					
	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน	จำนวนร้อยละ	จำนวน				
อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตน (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)	0	0%	1	1.4%	3	4.1%	31	41.9%	32	43.2%	7	9.5%	74	100%	4.45	0.63
อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)	0	0%	0	0%	4	5.4%	27	36.5%	31	41.9%	12	16.2%	74	100%	4.51	0.59
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0	0%	0	0%	2	2.7%	30	40.5%	34	45.9%	8	10.8%	74	100%	4.47	0.55

2013 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย												รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา	ส่วน มาตรฐาน	
	น้อยที่สุด (1)		น้อย (2)		ค่อนข้างน้อย (3)		ค่อนข้างมาก (4)		มาก (5)		มากที่สุด (6)					
	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ	จำนวนร้อยละ				
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0	0%	0	0%	11	4.6%	103	42.7%	86	35.7%	41	17.0%	241	100%	4.55	0.61
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0	0%	1	0.4%	13	5.4%	104	43.2%	88	36.5%	35	14.5%	241	100%	4.52	0.64
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0	0%	0	0%	4	1.7%	94	39.0%	90	37.3%	53	22.0%	241	100%	4.68	0.60
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0	0%	8	3.3%	23	9.5%	105	43.6%	64	26.6%	41	17.0%	241	100%	4.39	0.81
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	2	0.8%	12	5.0%	37	15.4%	114	47.3%	52	21.6%	24	10.0%	241	100%	4.14	0.84
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0	0%	3	1.2%	4	1.7%	99	41.1%	89	36.9%	46	19.1%	241	100%	4.63	0.65
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0	0%	1	0.4%	7	2.9%	110	45.6%	67	27.8%	56	23.2%	241	100%	4.58	0.69
อุปนิสัยที่ 6 การหนีภพหลังประสบความสำเร็จ แตกต่างกัน	0	0%	4	1.7%	24	10.0%	109	45.2%	70	29.0%	34	14.1%	241	100%	4.39	0.72
อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คนอยู่เสมอ	1	0.4%	1	0.4%	12	5.0%	87	36.1%	82	34.0%	58	24.1%	241	100%	4.63	0.74

203 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ต่อ)

จุดนิสัย	ระดับอุปนิสัย						รวม	ค่าเฉลี่ยเชิงพรรณนา มาตรฐาน
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	มาก (4)	มากที่สุด (6)			
	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน	จำนวนร้อยละ จำนวน			
อุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือส่วนตน (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)	0 0%	1 0.4%	11 4.6%	102 42.3%	100 41.5%	27 11.2%	241 100%	4.46 0.59
อุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)	0 0%	0 0%	7 2.9%	89 36.9%	108 44.8%	37 15.4%	241 100%	4.56 0.56
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0 0%	0 0%	3 1.2%	101 41.9%	111 46.1%	26 10.8%	241 100%	4.49 0.53

จากตาราง 20 พบว่า นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 ตามลำดับ และนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ในระดับมาก โดยมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5

นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง ในระดับค่อนข้างมาก และนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ นั้นมีจำนวนผู้ที่มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมากและมากเท่ากัน เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ในระดับมาก โดยมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 37 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 และ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 ตามลำดับ

นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ในระดับมาก โดยมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 31 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 และ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวในระดับค่อนข้างมาก โดยมีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ในระดับมาก โดยมีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 และ 111 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 ตามลำดับ

นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยในแต่ละอุปนิสัยมากกว่าชั้นปี 4 และ 6 ทุกอุปนิสัย ยกเว้น อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับชั้นปีที่ 4 และ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญที่ชั้นปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยมากกว่า เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 ยังมีค่าเฉลี่ยมากกว่าชั้นปี 4 และ 6 ทั้ง 3 กลุ่มอุปนิสัย คือ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 4.66 และ 4.59 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยในทุกอุปนิสัยในระดับมาก ยกเว้นอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง อยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 4.56 และ 4.49 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีระดับอุปนิสัยตั้งแต่ระดับน้อยที่สุดถึงค่อนข้างน้อย มีจำนวนในแต่ละอุปนิสัย ดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 4.6

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 5.8

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 1.7

มีจำนวนน้อยที่สุดในทุกอุปนิสัย

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 12.9

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ จำนวน 51 คนคิดเป็นร้อยละ 21.2

มีจำนวนมากที่สุดในทุกอุปนิสัย

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 2.9

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้อื่นเข้าใจเรา จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 3.3

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 11.6

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 5.8

สำหรับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีระดับอุปนิสัยค่อนข้างน้อยเป็นระดับต่ำสุด ซึ่งมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 โดยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 6 จำนวน 1 คน และ 2 คนตามลำดับ

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยของนักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ภายใต้สมมติฐาน $H_0: \rho = 0$ (ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน) และ $H_1: \rho \neq 0$ (ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน) ผลแสดงดังตาราง 21

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 21 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย
ค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันทุกค่าในตารางมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.01 (2-tailed)

อุปนิสัย	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)	(H)	(I)	(J)	(K)	(L)
(A) อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	.338											
(B) อุปนิสัยแสดงความสมดุล ในการดำเนินชีวิต	.435	.564										
(C) อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	.241	.479	.510									
(D) อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	.272	.598	.503	.663								
(E) อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	.418	.445	.564	.437	.518							
(F) อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	.381	.273	.361	.185	.230	.535						
(G) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	.386	.447	.472	.323	.402	.563	.536					
(H) อุปนิสัยที่ 6 การหนีบทลงประสานความแตกต่าง	.307	.464	.426	.380	.466	.480	.404	.543				
(I) อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อยให้คมอยู่เสมอ	.386	.665	.741	.826	.856	.627	.363	.543	.717			
(J) อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)	.467	.513	.570	.415	.507	.799	.774	.835	.773	.709		
(K) อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)	.469	.645	.736	.706	.764	.791	.622	.746	.728	.907		
(L) 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)												

จากตาราง 21 พบว่า อุปนิสัยส่วนมาก (ก่อนคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัย) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง เมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้ว พบว่า อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมในระดับสูง และทั้งอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลและอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม มีความสัมพันธ์กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงในระดัสูงมาก นอกจากนี้ อุปนิสัยทุกอุปนิสัยยังมีความสัมพันธ์กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงในระดัสูง ยกเว้น อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัย แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 3.1 การทดสอบความ แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และ 3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ จำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Post Hoc Test)

ประกอบด้วยสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) ทั้งหมด 80 ข้อ ตารางประกอบการพิสูจน์สมมติฐาน (ตาราง 23 – 38, 40 – 55, 57 – 72, 74 – 89 และ 91 – 106) และตารางสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน (ตาราง 39, 56, 73, 90 และ 107) ซึ่งสมมติฐานทั้ง 80 ข้อ นั้นแสดงดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงเลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A*	B*	C*	D*	E*
เพศ	1	17	33	49	65
ช่วงอายุ	2	18	34	50	66
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	3	19	35	51	67
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	4	20	36	52	68
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	5	21	37	53	69
ลำดับในครอบครัว	6	22	38	54	70
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	7	23	39	55	71
สถานภาพของบิดา/มารดา	8	24	40	56	72
อาชีพของบิดา	9	25	41	57	73
อาชีพของมารดา	10	26	42	58	74
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	11	27	43	59	75
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	12	28	44	60	76
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	13	29	45	61	77
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	14	30	46	62	78
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	15	31	47	63	79
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	16	32	48	64	80

A คือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์, B คือ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต, C คือ ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7), D คือ ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7*) และ E คือ ระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)

3.1.1 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

สมมติฐานที่ 1

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตาราง 23 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	127	4.5748	0.6008	0.0533
หญิง	114	4.5322	0.6298	0.0590

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .434 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .591 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 24ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

24ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
20-21 ปี	15	4.6222	0.7854	0.2028
22-23 ปี	164	4.6077	0.6233	0.0487
24-25 ปี	62	4.3978	0.5186	0.0659

24ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.788	2	238	.064

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .064 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

24ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.055	2	1.027	2.767	.065
ภายในกลุ่ม	88.365	238	0.371		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .065 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ฅ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 25ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ห้ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
25ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
4	92	4.6087	0.6549	0.0683
5	75	4.6089	0.5757	0.0665
6	74	4.4324	0.5884	0.0684

25ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.950	2	238	.388

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .388 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

25ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.595	2	0.797	2.136	.120
ภายในกลุ่ม	88.825	238	0.373		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .120 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 26ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

26ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	20	4.6167	0.6238	0.1395
2.51 - 3.00	60	4.4667	0.5925	0.0765
3.01 - 3.50	113	4.5988	0.6503	0.0612
3.50 - 4.00	48	4.5347	0.5490	0.0792

26ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.950	3	237	.417

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .417 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

2.6 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.595	2	0.797	2.136	.120
ภายในกลุ่ม	88.825	238	0.373		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .120 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 27ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทาง
อารมณ์

27ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ย สะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	10	4.6000	0.6045	0.1912
2.51 - 3.00	48	4.5069	0.6339	0.0915
3.01 - 3.50	117	4.5641	0.6380	0.0590
3.50 - 4.00	54	4.5370	0.5356	0.0729

27ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.026	3	225	.382

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .382 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ
.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

27ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.145	3	0.048	0.128	.943
ภายในกลุ่ม	84.593	225	0.376		
รวม	84.738	228			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .943 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05
ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรด
เฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 28ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
28ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	4.5388	0.6767	0.0730
บุตรคนกลาง	29	4.6207	0.5685	0.1056
บุตรคนสุดท้อง	81	4.4856	0.5751	0.0639
บุตรคนเดียว	45	4.6667	0.5817	0.0867

28ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.872	3	237	.135

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .135 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

28ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.099	3	0.366	0.972	.407
ภายในกลุ่ม	89.320	237	0.377		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .407 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 29ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

29ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	102	4.6340	0.5793	0.0574
เฉพาะบิดา	2	5.0000	0.9428	0.6667
เฉพาะมารดา	2	4.1667	0.2357	0.1667
ญาติพี่น้อง	15	4.4222	0.6103	0.1576
เพื่อน	65	4.4769	0.6666	0.0827
คนเดียว	55	4.5333	0.6072	0.0819

29ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.991	5	235	.424

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .424 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

29ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.021	5	0.404	1.074	.375
ภายในกลุ่ม	88.399	235	0.376		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .375 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 30ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

30ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	211	4.5735	0.6183	0.0426
แยกกันอยู่	15	4.3556	0.4792	0.1237
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	15	4.4889	0.6651	0.1717

30ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.380	2	238	.254

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .254 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

30ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.734	2	0.367	0.974	.379
ภายในกลุ่ม	89.685	238	0.377		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .379 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 31ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของบิดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

31ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	123	4.5339	0.6107	0.0551
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	4.7037	0.4547	0.1516
พนักงานบริษัทเอกชน	14	4.7143	0.5525	0.1477
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	60	4.5333	0.5496	0.0710
เกษตรกร	6	4.8333	0.9129	0.3727
รับจ้าง	11	4.5455	0.9692	0.2922
พ่อบ้าน/ว่างงาน	4	3.9167	0.6310	0.3155
อื่น ๆ	14	4.6429	0.5464	0.1460

31ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.593	7	233	.138

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .138 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0¹ ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

31ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.841	7	0.406	1.080	.377
ภายในกลุ่ม	87.579	233	0.376		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .377 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 32ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดาที่ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
32ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	104	4.4679	0.5885	0.0577
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.9333	0.7166	0.2266
พนักงาน บริษัทเอกชน	8	4.9167	0.6108	0.2159
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	4.5590	0.5531	0.0686
เกษตรกร	5	4.4667	0.9006	0.4028
รับจ้าง	14	4.5714	0.8313	0.2222
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.6162	0.6131	0.1067
อื่น ๆ	2	4.6667	0.4714	0.3333

32ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.960	7	233	.461

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .461 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

32ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.458	7	0.494	1.324	.240
ภายในกลุ่ม	86.961	233	0.373		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .240 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 33ก - ง แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

33ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	61	4.3934	0.6625	0.0848
4 - 7 คน	117	4.5413	0.5769	0.0533
8 คนขึ้นไป	63	4.7354	0.5931	0.0747

33ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.793	2	238	.454

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .454 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

33ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.665	2	1.833	5.028	.007
ภายในกลุ่ม	86.754	238	0.365		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณต่อไป

33ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

จำนวนเพื่อนสนิท (i)	จำนวนเพื่อนสนิท (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
0 - 3 คน	4 - 7 คน	-.1479	.0953	.302
	8 คนขึ้นไป	-.3420	.1085	.008
4 - 7 คน	0 - 3 คน	.1479	.0953	.302
	8 คนขึ้นไป	-.1941	.0943	.123
8 คนขึ้นไป	0 - 3 คน	.3420	.1085	.008
	4 - 7 คน	.1941	.0943	.123

การเปรียบเทียบพหุคูณที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 มีอยู่ 1 การเปรียบเทียบ คือ การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเพื่อนสนิท 0-3 คนกับจำนวนเพื่อนสนิท 8 คนขึ้นไป ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .008 แสดงว่า ผู้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 8 คนขึ้นไปมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกันกับผู้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 0-3 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 8 คนขึ้นไปมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 0-3 คน 0.3420

สมมติฐานที่ 12

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

- H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)
- H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยแสดง
พื้นฐานทางอารมณ์

ประวัติการทำงานพิเศษ/ มีรายได้เสริม ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	11	5.0909	0.5980	0.1803
ไม่มีประวัติ	230	4.5290	0.6039	0.0398

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .850 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่ไม่ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม 0.5619

สมมติฐานที่ 13

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ที่ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	156	4.5940	0.6132	0.0491
ไม่เคยมีประสบการณ์	85	4.4824	0.6118	0.0664

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .662 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .178 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษา

แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	213	4.5618	0.5925	0.0406
ไม่เคยมีประสบการณ์	28	4.5000	0.7671	0.1450

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .617 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษา

แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 37ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา

คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เต็มใจอย่างยิ่งและไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีเพียง 1 และ 2 รายตามลำดับ ทำให้ไม่สามารถทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยได้ ในกรณีที่ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน ผู้ทำการศึกษาจึงทำการรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้เข้าด้วยกันในการศึกษา

37ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
ไม่เต็มใจและไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.3333	0.3333	0.1925
เฉย ๆ	57	4.4678	0.7011	0.0929
เต็มใจ	120	4.5194	0.5697	0.0520
เต็มใจอย่างยิ่ง	61	4.7158	0.6020	0.0771

37ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.455	3	237	.227

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .227 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

37ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.310	3	0.770	2.071	.105
ภายในกลุ่ม	88.109	237	0.372		
รวม	90.420	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .105 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H1': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	55	4.6667	0.6383	0.0861
ไม่เคยมีประสบการณ์	186	4.5215	0.6042	0.0443

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .345 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .124 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษา

แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 1 ถึง 16

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงอายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 39 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในผู้ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท และประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน

3.1.2 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

สมมติฐานที่ 17

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ฅ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตาราง 40 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	127	4.5564	0.6927	0.0615
หญิง	114	4.4737	0.5797	0.0543

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .094 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .319 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 41ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

41ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสามารถในการดำเนิน ชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
20-21 ปี	15	4.4889	0.3957	0.1022
22-23 ปี	164	4.5325	0.6865	0.0536
24-25 ปี	62	4.4839	0.5684	0.0722

41ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.990	2	238	.020

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 19

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0: นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1: นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 42ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

42ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
4	92	4.4565	0.6147	0.0641
5	75	4.6089	0.7047	0.0814
6	74	4.5000	0.6050	0.0703

42ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.692	2	238	.186

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .186 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

42ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.991	2	0.496	1.205	.301
ภายในกลุ่ม	97.853	238	0.411		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .301 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 43ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

43ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	20	4.3333	0.7493	0.1675
2.51 - 3.00	60	4.4389	0.6183	0.0798
3.01 - 3.50	113	4.5280	0.6737	0.0634
3.50 - 4.00	48	4.6667	0.5191	0.0749

43ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.270	3	237	.081

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .081 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0⁰ ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

43ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.991	2	0.496	1.205	.301
ภายในกลุ่ม	97.853	238	0.411		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .301 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 44ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

44ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	10	4.1667	0.7244	0.2291
2.51 - 3.00	48	4.5069	0.6188	0.0893
3.01 - 3.50	117	4.5641	0.6843	0.0633
3.50 - 4.00	54	4.5926	0.4874	0.0663

44ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.485	3	225	.062

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .062 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

44ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.663	3	0.554	1.391	.246
ภายในกลุ่ม	89.637	225	0.398		
รวม	91.300	228			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .246 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 45ก - ง แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

45ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	4.4690	0.6771	0.0730
บุตรคนกลาง	29	4.6552	0.6203	0.1152
บุตรคนสุดท้อง	81	4.3992	0.5735	0.0637
บุตรคนเดียว	45	4.7333	0.6537	0.0974

45ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.832	3	237	.478

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .478 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

45ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.982	3	1.327	3.316	.021
ภายในกลุ่ม	94.862	237	0.400		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณต่อไป

45ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ลำดับใน กรอบคร่าว (i)	ลำดับในกรอบคร่าว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-.1862	.1359	.599
	บุตรคนสุดท้อง	.0698	.0980	.917
	บุตรคนเดียว	-.2643	.1164	.164
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	-.1862	.1359	.599
	บุตรคนสุดท้อง	.2560	.1369	.324
	บุตรคนเดียว	-.0782	.1507	.966
บุตรคนสุดท้อง	บุตรคนโต	-.0698	.0980	.917
	บุตรคนกลาง	-.2560	.1369	.324
	บุตรคนเดียว	-.3342	.1176	.047
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	.2643	.1164	.164
	บุตรคนกลาง	.0782	.1507	.966
	บุตรคนสุดท้อง	.3342	.1176	.047

การเปรียบเทียบพหุคูณที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 มีอยู่ 1 การเปรียบเทียบ คือ การเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนสุดท้องกับบุตรคนเดียว ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .047 แสดงว่า บุตรคนสุดท้องมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันกับบุตรคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุตรคนสุดท้องมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตน้อยกว่าบุตรคนเดียว 0.3342

สมมติฐานที่ 23

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 46ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

46ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	102	4.5588	0.6366	0.0630
เฉพาะบิดา	2	4.5000	0.7071	0.5000
เฉพาะมารดา	2	4.6667	0.0000	0.0000
ญาติพี่น้อง	15	4.4667	0.5882	0.1519
เพื่อน	65	4.3795	0.6689	0.0830
คนเดียว	55	4.6121	0.6375	0.0860

46ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.129	5	235	.346

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .346 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

46ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.989	5	0.398	0.965	.440
ภายในกลุ่ม	96.856	235	0.412		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .440 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 47ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

47ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	211	4.5134	0.6393	0.0440
แยกกันอยู่	15	4.4000	0.5936	0.1533
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	15	4.6889	0.7288	0.1882

47ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.075	2	238	.927

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .927 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

47ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.651	2	0.326	0.789	.455
ภายในกลุ่ม	98.193	238	0.413		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .455 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 25

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 48ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ค่าชีพของบิดากับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถ
ดำเนินชีวิต

48ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสามารถ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	123	4.4743	0.6006	0.0542
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	4.7778	0.3727	0.1242
พนักงาน บริษัทเอกชน	14	4.8095	0.7363	0.1968
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	60	4.4444	0.6797	0.0878
เกษตรกร	6	4.8889	0.3443	0.1405
รับจ้าง	11	4.6970	0.8361	0.2521
พ่อบ้าน/ว่างงาน	4	4.3333	0.6086	0.3043
อื่น ๆ	14	4.5000	0.7367	0.1969

48ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.323	7	233	.240

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .240 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ
.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

48ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.676	7	0.525	1.286	.258
ภายในกลุ่ม	95.169	233	0.408		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .258 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 26

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 49ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ค่าชีพของมารดาที่ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิต

49ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	104	4.5385	0.5844	0.0573
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.9333	0.7666	0.2424
พนักงาน บริษัทเอกชน	8	4.5833	0.9215	0.3258
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	4.5026	0.6565	0.0814
เกษตรกร	5	4.3333	0.8498	0.3801
รับจ้าง	14	4.4524	0.8018	0.2143
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.3939	0.5741	0.0999
อื่น ๆ	2	4.5000	0.7071	0.5000

49ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.479	7	233	.176

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .176 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ
.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุด ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

49ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.557	7	0.365	0.884	.520
ภายในกลุ่ม	96.287	233	0.413		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .520 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั่วโมงมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ทำการศึกษาคือว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 50ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

50ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	61	4.4208	0.6936	0.0888
4 - 7 คน	117	4.5214	0.6149	0.0568
8 คนขึ้นไป	63	4.6032	0.6360	0.0801

50ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.677	2	238	.509

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .509 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

50ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.035	2	0.517	1.259	.286
ภายในกลุ่ม	97.810	238	0.411		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .286 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 28

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตาราง 51 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

ประวัติการทำงานพิเศษ/ มีรายได้เสริม ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสุขใน การดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
มีประวัติ	11	4.7576	0.8704	0.2624
ไม่มีประวัติ	230	4.5058	0.6290	0.0415

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .353 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .204 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษา

แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตาราง 52 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสุขในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	156	4.5000	0.6250	0.0500
ไม่เคยมีประสบการณ์	85	4.5490	0.6740	0.0731

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .329 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .572 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับ นัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตาราง 53 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับ
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประสพการณ์ในการ สมัครเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
เคยมีประสพการณ์	213	4.5321	0.6432	0.0441
ไม่เคยมีประสพการณ์	28	4.4048	0.6309	0.1192

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .872 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .325 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 31

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความ
เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มี
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น
95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความ
เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน
มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 54ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เต็มใจอย่างยิ่งและไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีเพียง 1 และ 2 รายตามลำดับ ทำให้ไม่สามารถทำการวิเคราะห์พหุคูณได้ ในกรณีที่ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน ผู้ทำการศึกษาจึงทำการรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้เข้าด้วยกันในการศึกษา

54ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจและไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.1111	0.1925	0.1111
เฉย ๆ	57	4.4269	0.6001	0.0795
เต็มใจ	120	4.5167	0.6185	0.0565
เต็มใจอย่างยิ่ง	61	4.6230	0.7239	0.0927

54ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.109	3	237	.100

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .100 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

54ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.642	3	0.547	1.334	.264
ภายในกลุ่ม	97.203	237	0.410		
รวม	98.845	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .264 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตาราง 55 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่งกับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประสพการณ์ในการเรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิผลยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสพการณ์	55	4.5939	0.6840	0.0922
ไม่เคยมีประสพการณ์	186	4.4946	0.6289	0.0461

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .736 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .314 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 56 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 17 ถึง 32

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์กับระดับอุปนิสัยแสดงความ สมดุลในการดำเนินชีวิต ที่ระดับนัยสำคัญ .05	การทดสอบความ แปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงอายุ	แตกต่างกัน	-
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสร นักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 56 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในผู้ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน

3.1.3 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว

สมมติฐานที่ 33

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน

ตาราง 57 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	127	4.5617	0.6352	0.0564
หญิง	114	4.3523	0.5198	0.0487

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances not assumed เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวมากกว่าเพศหญิง 0.2093

สมมติฐานที่ 34

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 58ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตน

58ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
20-21 ปี	15	4.5389	0.6243	0.1612
22-23 ปี	164	4.4827	0.5842	0.0456
24-25 ปี	62	4.3911	0.6065	0.0770

58ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.929	2	238	.397

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .397 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

58ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.470	2	0.235	0.670	.513
ภายในกลุ่ม	83.527	238	0.351		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .513 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 59ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว

59ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
4	92	4.4130	0.5412	0.0564
5	75	4.5333	0.6101	0.0704
6	74	4.4527	0.6324	0.0735

59ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.714	2	238	.491

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .491 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

59ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.608	2	0.304	0.868	.421
ภายในกลุ่ม	83.389	238	0.350		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .421 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 36

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 60ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

60ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	20	4.3208	0.6546	0.1464
2.51 - 3.00	60	4.3556	0.5248	0.0677
3.01 - 3.50	113	4.5162	0.5919	0.0557
3.50 - 4.00	48	4.5295	0.6315	0.0911

60ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.577	3	237	.196

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .196 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

60ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.608	2	0.304	0.868	.421
ภายในกลุ่ม	83.389	238	0.350		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .421 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ฅ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 61ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล
61ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ย สะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
2.01 - 2.50	10	4.2083	0.6025	0.1905
2.51 - 3.00	48	4.3628	0.5566	0.0803
3.01 - 3.50	117	4.5078	0.5998	0.0555
3.50 - 4.00	54	4.5370	0.6338	0.0862

61ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.354	3	225	.787

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .787 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

61ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.646	3	0.549	1.526	.208
ภายในกลุ่ม	80.853	225	0.359		
รวม	82.498	228			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .208 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 38

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 62ก - ง แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

62ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	4.3895	0.6108	0.0659
บุตรคนกลาง	29	4.6063	0.6573	0.1221
บุตรคนสุดท้อง	81	4.3673	0.5300	0.0589
บุตรคนเดียว	45	4.6815	0.5594	0.0834

62ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.533	3	237	.660

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .660 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

62ก การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.950	3	1.317	3.898	.010
ภายในกลุ่ม	80.047	237	0.338		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณต่อไป

62ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ลำดับใน กรอบคร่าว (i)	ลำดับในกรอบคร่าว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-.2168	.1248	.391
	บุตรคนสุดท้อง	.0223	.0900	.996
	บุตรคนเดียว	-.2919	.1069	.061
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	-.2168	.1248	.391
	บุตรคนสุดท้อง	.2390	.1258	.309
	บุตรคนเดียว	-.0752	.1384	.961
บุตรคนสุดท้อง	บุตรคนโต	-.0223	.0900	.996
	บุตรคนกลาง	-.2390	.1258	.309
	บุตรคนเดียว	-.3142	.1081	.040
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	.2919	.1069	.061
	บุตรคนกลาง	.0752	.1384	.961
	บุตรคนสุดท้อง	.3142	.1081	.040

การเปรียบเทียบพหุคูณที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 มีอยู่ 1 การเปรียบเทียบ คือ การเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนสุดท้องกับบุตรคนเดียว ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .040 แสดงว่า บุตรคนสุดท้องมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันกับบุตรคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุตรคนสุดท้องมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนน้อยกว่าบุตรคนเดียว 0.3142

สมมติฐานที่ 39

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 63ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

63ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	102	4.4902	0.6125	0.0606
เฉพาะบิดา	2	5.0417	1.1196	0.7917
เฉพาะมารดา	2	4.2917	0.0589	0.0417
ญาติพี่น้อง	15	4.3889	0.4752	0.1227
เพื่อน	65	4.3218	0.4928	0.0611
คนเดียว	55	4.5833	0.6550	0.0883

63ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.876	5	235	.099

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .099 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

63ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.979	5	0.596	1.728	.129
ภายในกลุ่ม	81.019	235	0.345		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .129 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 64ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

64ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	211	4.4589	0.6000	0.0413
แยกกันอยู่	15	4.3667	0.4496	0.1161
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	15	4.6111	0.6031	0.1557

64ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.415	2	238	.245

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .245 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

64ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.472	2	0.236	0.672	.512
ภายในกลุ่ม	83.526	238	0.351		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .512 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 41

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 65ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ค่าชีพของบิดากับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน
65ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	123	4.4675	0.5745	0.0518
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	4.6296	0.6576	0.2192
พนักงาน บริษัทเอกชน	14	4.6369	0.5236	0.1399
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	60	4.4264	0.6265	0.0809
เกษตรกร	6	4.6250	0.5076	0.2072
รับจ้าง	11	4.5152	0.7443	0.2244
พ่อบ้าน/ว่างงาน	4	3.8542	0.5828	0.2914
อื่น ๆ	14	4.3571	0.4897	0.1309

65ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.411	7	233	.895

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .895 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05
ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

65ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.583	7	0.369	1.056	.393
ภายในกลุ่ม	81.414	233	0.349		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .393 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 42

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 66ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ห่อชีพของมารดาที่ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน
66ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	104	4.4832	0.5965	0.0585
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.7667	0.7295	0.2307
พนักงานบริษัทเอกชน	8	4.6042	0.6810	0.2408
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	4.3885	0.5526	0.0685
เกษตรกร	5	4.4667	0.4881	0.2183
รับจ้าง	14	4.3810	0.6461	0.1727
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.4722	0.6015	0.1047
อื่นๆ	2	4.1250	0.0589	0.0417

66ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.073	7	233	.382

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .382 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

66ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.811	7	0.259	0.733	.644
ภายในกลุ่ม	82.187	233	0.353		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .644 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 43

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 67ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน 67ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	61	4.4085	0.6402	0.0820
4 - 7 คน	117	4.4252	0.5811	0.0537
8 คนขึ้นไป	63	4.5847	0.5529	0.0697

67ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.284	2	238	.753

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .753 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

67ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.281	2	0.640	1.843	.161
ภายในกลุ่ม	82.716	238	0.348		
รวม	83.997	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .161 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 44

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตาราง 68 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตน

ประวัติการทำงานพิเศษ/ มีรายได้เสริม ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยกลุ่มชัช ชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	11	4.7045	0.9877	0.2978
ไม่มีประวัติ	230	4.4511	0.5668	0.0374

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances not assumed เท่ากับ .418 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน

ตาราง 69 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	156	4.4418	0.5925	0.0474
ไม่เคยมีประสบการณ์	85	4.5010	0.5914	0.0641

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .923 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .459 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 46

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตาราง 70 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	213	4.4777	0.5885	0.0403
ไม่เคยมีประสบการณ์	28	4.3482	0.6132	0.1159

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .667 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .277 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษา

แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 71ก - ข แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา

คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เต็มใจอย่างยิ่งและไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีเพียง 1 และ 2 รายตามลำดับ ทำให้ไม่สามารถทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยได้ ในกรณีที่ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน ผู้ทำการศึกษาจึงทำการรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้เข้าด้วยกันในการศึกษา

71ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจและไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.4722	0.5023	0.2900
เฉย ๆ	57	4.4605	0.6474	0.0858
เต็มใจ	120	4.4167	0.4996	0.0456
เต็มใจอย่างยิ่ง	61	4.5546	0.7017	0.0898

71ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.250	3	237	.006

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 48

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95% หรือ χ^2 ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตน แตกต่างกัน

ตาราง 72 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งกับระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตน

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยกลุ่มช่วย ตนเองส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	55	4.5697	0.6516	0.0879
ไม่เคยมีประสบการณ์	186	4.4310	0.5707	0.0418

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .654 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .127 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษา

แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 73 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 33 ถึง 48

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะ ส่วนตน ที่ระดับนัยสำคัญ .05	การทดสอบความ แปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
เพศ	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ช่วงอายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสร นักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	แตกต่างกัน	-
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 73 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมีค่าแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในผู้ที่มีเพศและลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน

3.1.4 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม

สมมติฐานที่ 49

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 74 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	127	4.6181	0.5719	0.0508
หญิง	114	4.4934	0.5380	0.0504

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .563 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .084 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 75ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

75ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
20-21 ปี	15	4.6333	0.6423	0.1658
22-23 ปี	164	4.5854	0.5586	0.0436
24-25 ปี	62	4.4718	0.5365	0.0681

75ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.776	2	238	.462

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .462 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

75ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.669	2	0.334	1.072	.344
ภายในกลุ่ม	74.190	238	0.312		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .344 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 76ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม
76ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
4	92	4.5091	0.5459	0.0569
5	75	4.6644	0.5390	0.0622
6	74	4.5146	0.5856	0.0681

76ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.065	2	238	.938

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .938 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

76ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.209	2	0.604	1.953	.144
ภายในกลุ่ม	73.650	238	0.309		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .144 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 52

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 77ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

77ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	20	4.5875	0.4833	0.1081
2.51 - 3.00	60	4.4875	0.5121	0.0661
3.01 - 3.50	113	4.5752	0.5782	0.0544
3.50 - 4.00	48	4.5990	0.6028	0.0870

77ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.640	3	237	.181

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .181 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

77ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.209	2	0.604	1.953	.144
ภายในกลุ่ม	73.650	238	0.309		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .144 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 78ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม
78ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ย สะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	10	4.3917	0.4083	0.1291
2.51 - 3.00	48	4.4375	0.5115	0.0738
3.01 - 3.50	117	4.6325	0.5612	0.0519
3.50 - 4.00	54	4.5494	0.5880	0.0800

78ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.003	3	225	.114

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .114 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

78ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.624	3	0.541	1.774	.153
ภายในกลุ่ม	68.656	225	0.305		
รวม	70.280	228			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .153 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 54

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ฅ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 79ก - ฅ แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม
79ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	4.4884	0.5515	0.0595
บุตรคนกลาง	29	4.8103	0.5638	0.1047
บุตรคนสุดท้อง	81	4.4805	0.5678	0.0631
บุตรคนเดียว	45	4.6741	0.4990	0.0744

79ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.178	3	237	.911

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .911 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

79ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.357	3	1.119	3.709	.012
ภายในกลุ่ม	71.502	237	0.302		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณต่อไป

79ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ลำดับใน กรอบคร้ว (i)	ลำดับในกรอบคร้ว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-.3220	.1179	.061
	บุตรคนสุดท้อง	.0079	.0850	.999
	บุตรคนเดียว	-.1857	.1011	.339
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	.3220	.1179	.061
	บุตรคนสุดท้อง	.3299	.1189	.055
	บุตรคนเดียว	.1363	.1308	.781
บุตรคนสุดท้อง	บุตรคนโต	-.0079	.0850	.999
	บุตรคนกลาง	-.3299	.1189	.055
	บุตรคนเดียว	-.1936	.1021	.311
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	.1857	.1011	.339
	บุตรคนกลาง	-.1363	.1308	.781
	บุตรคนสุดท้อง	.1936	.1021	.311

พบว่า การเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธีของ Scheffe นั้นไม่มีค่า Sig. ใดที่น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 เลย ทั้ง ๆ ที่การทดสอบค่าเฉลี่ยนั้นให้ผลว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะในสังคมแตกต่างกัน แต่จะเห็นได้ว่ามีค่าที่ใกล้เคียงคือกับ .05 คือ .061 และ .055 ผู้ทำการศึกษาจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มเติมโดยวิธี LSD ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมและให้ผลการทดสอบที่เชื่อถือได้มากพอสมควร (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

79จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธี LSD)

ลำดับใน กรอบคร่าว (i)	ลำดับในกรอบคร่าว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-.3220	.1179	.007
	บุตรคนสุดท้อง	.0079	.0850	.926
	บุตรคนเดียว	-.1857	.1011	.067
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	.3220	.1179	.007
	บุตรคนสุดท้อง	.3299	.1189	.006
	บุตรคนเดียว	.1363	.1308	.299
บุตรคนสุดท้อง	บุตรคนโต	-.0079	.0850	.926
	บุตรคนกลาง	-.3299	.1189	.006
	บุตรคนเดียว	-.1936	.1021	.059
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	.1857	.1011	.067
	บุตรคนกลาง	-.1363	.1308	.299
	บุตรคนสุดท้อง	.1936	.1021	.059

การเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี LSD นั้นมีการเปรียบเทียบที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 อยู่ 2 การเปรียบเทียบ คือ การเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนโตกับบุตรคนกลาง และ การเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนกลางกับบุตรคนสุดท้อง ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .007 และ .006 ตามลำดับ แสดงว่า บุตรคนกลางมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชนะในสังคมแตกต่างกันกับบุตรคนโตและบุตรคนสุดท้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุตรคนกลางมีค่าเฉลี่ยมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชนะในสังคมมากกว่าบุตรคนโตและบุตรคนสุดท้อง 0.3220 และ 0.3299 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 55

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 80ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

80ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	102	4.5727	0.5265	0.0521
เฉพาะบิดา	2	4.7917	1.2374	0.8750
เฉพาะมารดา	2	4.6667	0.2357	0.1667
ญาติพี่น้อง	15	4.4056	0.5651	0.1459
เพื่อน	65	4.5038	0.5357	0.0664
คนเดียว	55	4.6288	0.6305	0.0850

80ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.701	5	235	.135

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .135 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

80ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.969	5	0.194	0.617	.687
ภายในกลุ่ม	73.889	235	0.314		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .687 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 56

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 81ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

81ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	211	4.5699	0.5650	0.0389
แยกกันอยู่	15	4.3389	0.4471	0.1154
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	15	4.6278	0.5472	0.1413

81ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.905	2	238	.406

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .406 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

81ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.823	2	0.411	1.322	.268
ภายในกลุ่ม	74.036	238	0.311		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .268 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 57

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 82ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ห่าชีพของบิดากับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม
82ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	123	4.5962	0.5216	0.0470
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	4.5556	0.6588	0.2196
พนักงาน บริษัทเอกชน	14	4.6369	0.4920	0.1315
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	60	4.5306	0.5728	0.0740
เกษตรกร	6	4.5833	0.8660	0.3536
รับจ้าง	11	4.5530	0.7943	0.2395
พ่อบ้าน/ว่างงาน	4	3.9375	0.3219	0.1609
อื่น ๆ	14	4.4524	0.5040	0.1347

82ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.183	7	233	.313

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .313 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

82ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.012	7	0.287	0.919	.492
ภายในกลุ่ม	72.847	233	0.313		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .492 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 58

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 83ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ค่าชีพของมารดาที่ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม
83ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	104	4.5561	0.5062	0.0496
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.8333	0.6161	0.1948
พนักงาน บริษัทเอกชน	8	4.7396	0.5660	0.2001
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	4.5795	0.5534	0.0686
เกษตรกร	5	4.7667	0.7298	0.3264
รับจ้าง	14	4.2738	0.6883	0.1840
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.4899	0.6183	0.1076
อื่น ๆ	2	4.5833	0.3536	0.2500

83ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.623	7	233	.737

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .737 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

83ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.555	7	0.365	1.176	.317
ภายในกลุ่ม	72.304	233	0.310		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .317 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 84ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม 84ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	61	4.4180	0.5852	0.0749
4 - 7 คน	117	4.5855	0.5444	0.0503
8 คนขึ้นไป	63	4.6468	0.5410	0.0682

84ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.049	2	238	.952

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .952 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

84ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.780	2	0.890	2.899	.057
ภายในกลุ่ม	73.079	238	0.307		
รวม	74.859	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .057 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคม แตกต่าง

ตาราง 85 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคม

ประวัติการทำงานพิเศษ/ มีรายได้เสริม ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยกลุ่มชัช ชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	11	4.7727	0.6923	0.2087
ไม่มีประวัติ	230	4.5489	0.5511	0.0363

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .474 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .195 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 61

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัชชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 86 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	156	4.5865	0.5351	0.0428
ไม่เคยมีประสบการณ์	85	4.5088	0.5990	0.0650

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .241 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .303 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 87 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	213	4.5853	0.5436	0.0372
ไม่เคยมีประสบการณ์	28	4.3601	0.6371	0.1204

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .436 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .045 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H1 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดย

สมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่ไม่มีความประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

สมมติฐานที่ 63

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 88ก - ข แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เต็มใจอย่างยิ่งและไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีเพียง 1 และ 2 รายตามลำดับ ทำให้ไม่สามารถทำการวิเคราะห์พหุคูณได้ ในกรณีที่ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน ผู้ทำการศึกษาจึงทำการรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้เข้าด้วยกันในการศึกษา

88ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยกลุ่มช่วย ชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
ไม่เต็มใจและไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.5833	0.6509	0.3758
เฉย ๆ	57	4.4971	0.6774	0.0897
เต็มใจ	120	4.4660	0.4623	0.0422
เต็มใจอย่างยิ่ง	61	4.7992	0.5493	0.0703

88ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.063	3	237	.008

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 64

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 89 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะ ในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	55	4.6773	0.5984	0.0807
ไม่เคยมีประสบการณ์	186	4.5242	0.5429	0.0398

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .193 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0¹ ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .074 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 90 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 49 ถึง 64

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชายชนะในสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ .05	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงอายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	แตกต่างกัน	-
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 90 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชายชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในผู้ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน

3.1.5 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง สมมติฐานที่ 65

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ฅ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

- H0': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)
- H1': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

- H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ไม่แตกต่างกัน
- H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แตกต่างกัน

ตาราง 91 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	127	4.5722	0.5512	0.0489
หญิง	114	4.4060	0.4848	0.0454

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .090 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H1' ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แตกต่างกัน โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าเพศหญิง 0.1662

สมมติฐานที่ 66

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 92ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
92ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
20-21 ปี	15	4.5683	0.5891	0.1521
22-23 ปี	164	4.5148	0.5305	0.0414
24-25 ปี	62	4.4194	0.5004	0.0635

92ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.929	2	238	.397

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .397 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

92ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.499	2	0.250	0.900	.408
ภายในกลุ่ม	65.999	238	0.277		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .408 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 93ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

93ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลัง ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
4	92	4.4358	0.5087	0.0530
5	75	4.5873	0.5210	0.0602
6	74	4.4704	0.5472	0.0636

93ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.121	2	238	.886

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .886 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

93ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.006	2	0.503	1.827	.163
ภายในกลุ่ม	65.493	238	0.275		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .163 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 94ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

94ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	20	4.4571	0.4595	0.1027
2.51 - 3.00	60	4.4016	0.4656	0.0601
3.01 - 3.50	113	4.5251	0.5398	0.0508
3.50 - 4.00	48	4.5496	0.5882	0.0849

94ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.349	3	237	.073

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .073 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

94ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.006	2	0.503	1.827	.163
ภายในกลุ่ม	65.493	238	0.275		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .163 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพแตกต่างกัน

ตาราง 95ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

95ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.01 - 2.50	10	4.3190	0.3895	0.1232
2.51 - 3.00	48	4.3810	0.4844	0.0699
3.01 - 3.50	117	4.5507	0.5306	0.0491
3.50 - 4.00	54	4.5265	0.5794	0.0788

95ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.506	3	225	.214

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .214 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

95ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.346	3	0.449	1.606	.189
ภายในกลุ่ม	62.852	225	0.279		
รวม	64.198	228			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .189 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

ตาราง 96ก - จ แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

96ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับใน ครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	4.4186	0.5173	0.0558
บุตรคนกลาง	29	4.6913	0.5478	0.1017
บุตรคนสุดท้อง	81	4.4074	0.5052	0.0561
บุตรคนเดียว	45	4.6646	0.5088	0.0759

96ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.257	3	237	.857

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .857 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

96ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.534	3	1.178	4.434	.005
ภายในกลุ่ม	62.965	237	0.266		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณต่อไป

96ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ลำดับใน กรอบคร้ว (i)	ลำดับในกรอบคร้ว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-.2727	.1107	.111
	บุตรคนสุดท้อง	.0112	.0798	.999
	บุตรคนเดียว	-.2459	.0948	.084
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	.2727	.1107	.111
	บุตรคนสุดท้อง	.2839	.1115	.094
	บุตรคนเดียว	.0267	.1227	.997
บุตรคนสุดท้อง	บุตรคนโต	-.0112	.0798	.999
	บุตรคนกลาง	-.2839	.1115	.094
	บุตรคนเดียว	-.2571	.0958	.069
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	.2459	.0948	.084
	บุตรคนกลาง	-.0267	.1227	.997
	บุตรคนสุดท้อง	.2571	.0958	.069

พบว่า การเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธีของ Scheffe นั้นไม่มีค่า Sig. ใดที่น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 เลย ทั้ง ๆ ที่การทดสอบค่าเฉลี่ยนั้นให้ผลว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในกรอบคร้วแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพต่างกัน ผู้ทำการศึกษาจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มเติมโดยวิธี LSD

96 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธี LSD)

ลำดับใน กรอบคร่าว (i)	ลำดับในกรอบคร่าว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-.2727	.1107	.014
	บุตรคนสุดท้อง	.0112	.0798	.889
	บุตรคนเดียว	-.2460	.0948	.010
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	-.2727	.1107	.014
	บุตรคนสุดท้อง	.2839	.1115	.012
	บุตรคนเดียว	.0267	.1227	.828
บุตรคนสุดท้อง	บุตรคนโต	-.0112	.0798	.889
	บุตรคนกลาง	-.2839	.1115	.012
	บุตรคนเดียว	-.2571	.0958	.008
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	.2460	.0948	.010
	บุตรคนกลาง	-.0267	.1227	.828
	บุตรคนสุดท้อง	.2571	.0958	.008

การเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี LSD นั้นมีการเปรียบเทียบที่มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 อยู่ 4 การเปรียบเทียบ คือ การเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนโตกับบุตรคนกลาง การเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนกลางกับบุตรคนเดียว การเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนสุดท้องกับบุตรคนกลาง และ การเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนสุดท้องกับบุตรคนเดียว ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .014 .010 .012 และ .008 ตามลำดับ แสดงว่า บุตรคนโตและบุตรคนสุดท้องมีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันกับบุตรคนกลางและบุตรคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุตรคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งน้อยกว่าบุตรคนกลางและบุตรคนเดียว 0.2727 และ 0.2460 ตามลำดับ และบุตรคนสุดท้องมีค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งน้อยกว่าบุตรคนกลางและบุตรคนเดียว 0.2839 และ 0.2571 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 71

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 97ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

97ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	102	4.5187	0.5195	0.0514
เฉพาะบิดา	2	4.9048	1.1448	0.8095
เฉพาะมารดา	2	4.4286	0.0673	0.0476
ญาติพี่น้อง	15	4.4095	0.4942	0.1276
เพื่อน	65	4.3868	0.4636	0.0575
คนเดียว	55	4.5835	0.5939	0.0801

97ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.939	5	235	.089

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .089 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

97ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.703	5	0.341	1.235	.293
ภายในกลุ่ม	64.796	235	0.276		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .293 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

- H_0 ': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)
- H_1 ': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยังไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 98ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง

98ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	211	4.4954	0.5354	0.0369
แยกกันอยู่	15	4.3556	0.3595	0.0928
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	15	4.6063	0.5362	0.1384

98ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.151	2	238	.119

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .119 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0⁰ ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

98ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.477	2	0.239	0.860	.424
ภายในกลุ่ม	66.021	238	0.277		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .424 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 99ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของบิดากับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

99ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	123	4.5052	0.5019	0.0453
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	4.5979	0.6080	0.2027
พนักงาน บริษัทเอกชน	14	4.6395	0.4528	0.1210
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	60	4.4603	0.5450	0.0704
เกษตรกร	6	4.6111	0.6072	0.2479
รับจ้าง	11	4.5195	0.7597	0.2290
พ่อบ้าน/ว่างงาน	4	3.8929	0.2501	0.1250
อื่น ๆ	14	4.4218	0.4590	0.1227

99ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.115	7	233	.355

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .355 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ
.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุด ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

99ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.085	7	0.298	1.077	.379
ภายในกลุ่ม	64.414	233	0.276		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .379 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 100ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดาที่ระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

100ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	104	4.4982	0.4998	0.0490
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.8000	0.6704	0.2120
พนักงาน บริษัทเอกชน	8	4.6667	0.6119	0.2164
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	65	4.4615	0.4979	0.0618
เกษตรกร	5	4.6095	0.5875	0.2627
รับจ้าง	14	4.3129	0.6191	0.1655
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.4762	0.5600	0.0975
อื่น ๆ	2	4.3333	0.0673	0.0476

100ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.235	7	233	.284

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .284 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ
.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 9 ชุด ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

100ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.833	7	0.262	0.944	.474
ภายในกลุ่ม	64.666	233	0.278		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .474 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีชั่วโมงมารดาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

ตาราง 101ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

101ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	61	4.4106	0.5496	0.0704
4 - 7 คน	117	4.4839	0.5260	0.0486
8 คนขึ้นไป	63	4.5918	0.4958	0.0625

101ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.080	2	238	.923

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .923 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

101ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.039	2	0.519	1.889	.154
ภายในกลุ่ม	65.460	238	0.275		
รวม	66.499	240			

ค่า Sig. ในการทดสอบค่าเฉลี่ยเท่ากับ .154 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แตกต่างกัน

ตาราง 102 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ประวัติการทำงานพิเศษ/ มีรายได้เสริม ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	11	4.7316	0.7106	0.2142
ไม่มีประวัติ	230	4.4822	0.5153	0.0340

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .489 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .125 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0 ที่ว่า นักศึกษา

แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 77

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตาราง 103 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	156	4.4960	0.5067	0.0406
ไม่เคยมีประสบการณ์	85	4.4891	0.5637	0.0611

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .313 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .922 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 78

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับ นัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แตกต่างกัน

ตาราง 104 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสิทธิภาพในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	213	4.5133	0.5145	0.0353
ไม่เคยมีประสบการณ์	28	4.3435	0.5983	0.1131

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .938 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .109 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 79

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 105ก - ข แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เต็มใจอย่างยิ่งและไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีเพียง 1 และ 2 รายตามลำดับ ทำให้ไม่สามารถทำการวิเคราะห์พหุคูณได้ ในกรณีที่ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน ผู้ทำการศึกษาจึงทำการรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้เข้าด้วยกันในการศึกษา

105ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจและไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.4762	0.6227	0.3595
เฉย ๆ	57	4.4645	0.6180	0.0818
เต็มใจ	120	4.4258	0.4326	0.0395
เต็มใจอย่างยิ่ง	61	4.6550	0.5756	0.0737

105ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.181	3	237	.007

ค่า Sig. ในการทดสอบความแปรปรวนเท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 80

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

- H0': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)
- H1': ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

- H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน
- H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตาราง 106 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	55	4.6303	0.5631	0.0759
ไม่เคยมีประสบการณ์	186	4.4531	0.5096	0.0374

ทำ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .308 ซึ่งมากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

ทำ t-test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal variances assumed เท่ากับ .028 ซึ่งน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H1 ที่ว่า นักศึกษา

แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย
สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมี
ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่าผู้ที่ไม่มีความสามารถในการ
เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง 0.1772

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 107 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 65 ถึง 80

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์กับระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่ระดับนัยสำคัญ .05	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ช่วงอายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	แตกต่างกัน	-
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน

จากตาราง 107 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในผู้ที่มีเพศ ลำดับในครอบครัวและประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดและเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

ตาราง 108 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดและเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

	เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ต่ำสุด (N=241)	เกรดเฉลี่ยสะสม (N=229)
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	.022	.022
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	.143*	.126
ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	.116	.137*
ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	.039	.082
ระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	.081	.114

* สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 108 สรุปได้ว่า เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนความสัมพันธ์อื่น ๆ นั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test)

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับ
อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย* แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับ
นัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
(Equal Variances Assumed)

H1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน
(Equal Variances Not Assumed)

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับ
อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มี
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับ
อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย แตกต่างกัน

* อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ได้แก่ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความ
สมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะใน
สังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ตาราง 109ก -ข แสดงผลการวิเคราะห์ประสมการของการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพที่ฐานทางอารมณ์
 อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
 ประสิทธิภาพอย่างยิ่ง

109ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อุปนิสัย	ประเภทการดำเนินการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพอย่างยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	เคยเรียนรู้	55	4.6667	.6383	.0861
	ไม่เคยเรียนรู้	186	4.5215	.6042	.0443
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	เคยเรียนรู้	55	4.5939	.6840	.0922
	ไม่เคยเรียนรู้	186	4.4946	.6289	.0461
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	เคยเรียนรู้	55	4.8061	.6242	.0842
	ไม่เคยเรียนรู้	186	4.6470	.5944	.0436
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	เคยเรียนรู้	55	4.5576	.8116	.1094
	ไม่เคยเรียนรู้	186	4.3423	.8042	.0590
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	เคยเรียนรู้	55	4.3394	.8831	.1191
	ไม่เคยเรียนรู้	186	4.0860	.8222	.0603

109ก ค่าทางสถิติทั่วไป (ต่อ)

อุปนิสัย	ประชากรศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบขณะขณะ	เคยเรียนรู้ ไม่เคยเรียนรู้	55 186	4.8061 4.5806	.5618 .6692	.0758 .0491
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	เคยเรียนรู้ ไม่เคยเรียนรู้	55 186	4.7152 4.5412	.7382 .6764	.0995 .0496
อุปนิสัยที่ 6 การหมั่นกพหลังประสานความแตกต่าง	เคยเรียนรู้ ไม่เคยเรียนรู้	55 186	4.6121 4.3262	.7447 .7077	.1004 .0519
อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้ตนเองเสมอ	เคยเรียนรู้ ไม่เคยเรียนรู้	55 186	4.5758 4.6487	.7895 .7251	.1065 .0532
อุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือส่วนตน	เคยเรียนรู้ ไม่เคยเรียนรู้	55 186	4.5697 4.4310	.6516 .5707	.0879 .0418
อุปนิสัยกลุ่มช่วยเหลือในสังคม	เคยเรียนรู้ ไม่เคยเรียนรู้	55 186	4.6773 4.5242	.5984 .5429	.0807 .0398
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ สูง	เคยเรียนรู้ ไม่เคยเรียนรู้	55 186	4.6303 4.4531	.5631 .5096	.0759 .0374

109 ข แสดงผลการทดสอบ Levene's Test for Equality of Variances (ค่า Sig.) และ t-test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)

อุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่า Sig.)	t-test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0.345	0.124
อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	0.736	0.314
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0.671	0.086
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0.731	0.083
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	0.865	0.050 (0.0496)
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.115	0.024
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา	0.232	0.102
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง	0.330	0.010
อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ	0.931	0.521
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	0.654	0.127
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	0.193	0.074
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	0.308	0.028

จากตาราง 109 พบว่า ค่า Sig. จาก Levene's Test for Equality of Variances ทุกการทดสอบมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูล ทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกันในทุกการทดสอบ

ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ในการเรียนรู้ทุกอุปนิสัย ยกเว้น อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ในการเรียนรู้ แต่เมื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. (2-tailed) ของ Equal variances

assumed น้อยกว่าค่า α ที่กำหนดคือ .05) แล้วพบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่มากกว่าผู้ที่ไม่มีความประสบการณ์ในการเรียนรู้ อุปนิสัยอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์กลุ่ม (Cluster Analysis) ของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ใช้การวิเคราะห์กลุ่มแบบไม่เป็นขั้นตอน (Nonhierarchical Cluster Analysis หรือ K-Means Clustering) ในการวิเคราะห์กลุ่ม โดยการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์กลุ่มแบบคิดรายอุปนิสัย

ผลการแบ่งกลุ่มแบบวิเคราะห์แยกรายอุปนิสัย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม แสดงดังตาราง 110 และ 111

ตาราง 110 แสดงค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในแต่ละกลุ่ม (แบบคิดรายอุปนิสัย)

อุปนิสัย	ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในกลุ่ม			
	1	2	3	4
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	4.95	4.59	4.06	4.65
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	5.06	4.54	4.07	3.96
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	5.25	4.66	4.20	4.39
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	5.18	4.28	4.09	3.02
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	5.00	4.07	3.71	2.84
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	5.20	4.69	4.06	4.30
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让别人เข้าใจเรา	5.04	4.64	3.98	4.68
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง	5.01	4.48	3.70	4.14
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื้อยให้คมอยู่เสมอ	5.27	4.71	4.09	3.81
จำนวนคน	70	86	66	19
ร้อยละ	29.0%	35.7%	27.4%	7.9%

ตาราง 111 แสดงระดับอุปนิสัยในแต่ละกลุ่ม (แบบคิดรายอุปนิสัย)

อุปนิสัย	ระดับอุปนิสัยในกลุ่ม			
	1	2	3	4
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	มาก	มาก	ค่อนข้างมาก	มาก
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	มาก	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	มาก
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา	มาก	มาก	ค่อนข้างมาก	มาก
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง	มาก	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 110 และ 111 พบว่า เมื่อแบ่งกลุ่มนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ออกเป็น 4 กลุ่ม โดยใช้แนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพถึงแบบคิดรายอุปนิสัย จะได้รายละเอียดในแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 เป็นกลุ่มที่มีอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ในระดับมากที่สุด และมีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง ในระดับมาก

กลุ่มที่ 2 มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 เป็นกลุ่มที่มีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ ในระดับมาก และมี อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ในระดับค่อนข้างมาก

กลุ่มที่ 3 มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 เป็นกลุ่มที่มีอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก

กลุ่มที่ 4 มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 เป็นกลุ่มที่มีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ในระดับมาก มีอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ ในระดับค่อนข้างมาก และมีอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ในระดับค่อนข้างน้อย

5.2 การวิเคราะห์กลุ่มแบบคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย

ผลการแบ่งกลุ่มแบบคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม แสดงดังตาราง 112 และ 113

ตาราง 112 แสดงค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในแต่ละกลุ่ม (แบบคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย)

อุปนิสัย	ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในกลุ่ม			
	1	2	3	4
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	5.15	4.51	4.62	3.95
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	5.18	4.80	4.10	3.92
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	5.23	4.62	4.20	3.78
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	5.21	4.69	4.37	3.93
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	5.20	4.63	4.26	3.85
จำนวนคน	51	78	61	51
ร้อยละ	21.2%	32.4%	25.3%	21.2%

ตาราง 113 แสดงระดับอุปนิสัยในแต่ละกลุ่ม (แบบคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย)

อุปนิสัย	ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในกลุ่ม			
	1	2	3	4
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	มาก	มาก	มาก	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	มากที่สุด	มาก	มาก	ค่อนข้างมาก
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 112 และ 113 พบว่า เมื่อแบ่งกลุ่มนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ออกเป็น 4 กลุ่ม โดยใช้แนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แบบคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัย จะได้รายละเอียดในแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 เป็นกลุ่มที่มีอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ในระดับมากที่สุด และมีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในระดับมาก

กลุ่มที่ 2 มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 เป็นกลุ่มที่มีอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับมาก

กลุ่มที่ 3 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 เป็นกลุ่มที่มีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์และอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ในระดับมาก และมีอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ในระดับค่อนข้างมาก

กลุ่มที่ 4 มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 เป็นกลุ่มที่มีอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก